

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 36.

MAT I RETTE TID. Del 2.

Luk 12:42-44

42 Og Herren sa: Hvem er da den tro og kloke forvalter, som herren skal sette over husfolket sitt for å gi dem deres mat i rette tid? Salig er den tjener som herren finner i ferd med å gjøre dette når han kommer. Sannelig sier jeg dere: Han skal sette ham over alt han eier!

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 5110 Northway Lane, Conville, 47130 Indiana. Bladet inneholder bibelske artikler og grunntekster, og ble grunnlagt av Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, tilsendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mobb.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er: → Feskarveien 1.
7650 Verdal.

MAT I RETTE TID.

Del 2

Vi skal forsette med tanken vi behandlet mot slutten av forrige nummer. Dette elementet innen Branham – bevegelsen har ødelagt navnet på den selvsamme mannen de ser på som Gud, og de vil gjøre sitt beste for å overbevise deg om at Menneskesønnen som er nevnt i Lukas 17:30 er bro. Branham. Jeg ønsker ettertrykkelig å si at det ikke er tilfelle. Bro. Branham var ikke Menneskesønnen i Lukas 17:30. Dette verset tilhører ingen andre enn Den Herre Jesus Kristus selv. Når du imidlertid ser på litteraturen som ”Det Talte Ord” gir ut, vil du finne ut at de har Malakias 4: 5-6- Lukas 17:30 og Ap. 10:7 tillagt bro. Branham. Malakias 4:5-6 og Ap. 10:7 kan man tillegge bro. Branham, men når du vil prøve å gi ham Lukas 17:30, har du gått for langt. Åndelig blindhet er en forferdelig ting. Hvis ikke Gud ved sin Ånd åpenbarer en ting for oss, så er alt vi kan gjøre å komme med våre egne kjødelige ideer. De denominelle kirkesystemer er fulle av slikt, men du hadde ventet at de som satt under tjenesten til Guds profetbudbærer til denne tid ville gjøre litt bedre enn det.

Bevegelsen i det store og hele så noe som de visste var Gud i arbeid, men de kan ikke få orden på sine tanker slik at de kan vite hvordan de kan plassere og forstå skriften. De har løpt over hele verden i de siste 26 år og spredt sine ideer vidt og bredt. Det eneste de har klart å gjøre, bortsett fra å fortelle at bro. Branham var denne tids budbærer, er å skape mer forvirrelse enn det som allerede finnes der ute i det åndelige Babylon. Mange av disse predikantene har hatt mye mer penger å bruke enn det jeg har hatt, men jeg må si at vi har gitt folk noe som har hjulpet utallige av dem til å forstå dette budskapet bedre. Disse andre predikantene har imidlertid bare klart å fremme avgudsdyrkelse. Det er det eneste du kan kalle det når mennesker tilber Guds skapelse i stedet for Ham, skaperen. Jeg respekterte bro. Branham og hans tjeneste like mye som noen kunne, og jeg må si at det var tider da det kunne føles som at man satt under tjenesten til Jesus Kristus selv. Til tross for det har jeg aldri følt at jeg burde tilbe ham som Gud. Det burde heller ingen annen som har Guds Ånd iboende i seg gjøre.

RØSTEN I ÅPENBARINGEN 10:7

Jeg føler at vi burde slå opp vår bibel i Åpenbaringen 10:7, og være sikre på at vi forstår hva dette skriftstedet egentlig taler om. Det er riktig å si at dette skriftstedet handler om bro. Branham, fordi hans tjeneste oppfylte det virkelig. Likevel er det en riktig og en gal måte å se det på, og det er det jeg ønsker å snakke om. Vi lever i Laodikea menighetstid, som er den siste tidsepoke gitt til hedningene. Det er derfor vi må vite hvordan det sjuende verset omhandler bro. Branham. **”Men i de dager (det betyr i den tidsepoken) da den syvende engels røst”** ... La meg stoppe der og forklare terminologien før jeg leser ferdig verset. Ordet røst betyr ikke artikulerende lyder skapt av stemmebånd. Det betyr ikke det, selv om det var det som måtte til for å sette i gang Guds ord og tanke. I denne sammenheng betyr ordet røst egentlig denne mannens budskap, og ikke bare hans vokale lyder. Det er viktig for oss at vi ser denne lille forskjellen, fordi mannens egen røst sluttet å bli hørt for 26 år siden. (Dette budskapet kom ut i 1992) Likevel lyder hans budskap overalt til og med i dag. I Apostelenes Gjerninger finner du ordet røst brukt på samme måte som jeg taler om her, og vi forstår alle hva som menes med det. Merk deg hvordan apostelen Paulus brukte ordet i denne sammenheng. Menn og brødre, barn av Abrahams ætt og de blant dere som frykter Gud: Til dere er ordet om denne frelse sendt. For de som bor i Jerusalem, og deres rådsherrer, kjente ham ikke, heller ikke profetenes røst som blir opplest hver eneste sabbat. Da de dømte ham, oppfylte de dem, (profetenes ord)

I følge Paulus hadde disse jødene profetenes røst i sine synagoger på sabbatsdagen, og det er akkurat samme terminologi som du finner i Åp. 10:7. Derfor forstår vi at ordet røst ikke betyr de artikulerende lydene mannen talte da han levde, men heller budskapet han leverte til denne tid. Dette er de dager da denne røsten høres for mange mennesker, som nå hører det for første gang. La meg lese hele verset slik at du kan forstå denne tankens sammenheng. **”Men i de dager når den sjuende engelens røst blir hørt. Når han skal blåse i basunen. Da skal også Guds hemmelighet bli fullbyrdet. Slik som han forkynte for sine tjenere profetene.”** Dette taler ikke om den tid da han begynte å forkynne tilbake på trettitallet. Det taler om den tid

da hans budskap virkelig begynte å bli utgitt og gjort kjent i hele verden, slik det er i dag. Guds hemmelighet er omtalt i entall. Og du kan lese om det i Efeserbrevet 3. Det taler om det tidsintervallet som er kalt nådetiden, som Gud har gitt hedningene. Profetene i gammel tid profeterte om det, men de forsto ikke noe av det. Apostelen Paulus snakket om hvordan Gud hadde gjort kjent for ham denne hemmeligheten som var gjemt for profetene på det Gamle Testamentets tid. De skrev og profeterte om det, men de visste ikke hva de talte om i de dager, da denne mannens budskap ble kunngjort og sendt over hele verden. Da skal Guds hemmelighet angående nådens tidshusholdning avsluttes. Vi legger selvfølgelig merke til ordet skal.

Hvor mange ganger tror du ikke mennesker har hengt seg opp i akkurat dette ordet? Vi forstår at Gud er perfekt i sitt valg av ord og Han fikk også oversetterne til å bruke det rette ordet, så oversettelsen er ikke feil. Det betyr at Guds hemmelighet ikke skulle avsluttes mens denne mannen var i live, men når hans budskap her på jord kunngjøres overalt. Ordet skal er et progressivt ord. Ikke alle hørte dette budskapet på samme tidspunkt. Det tar tid før budskapet selv kan bli kunngjort, utgitt, forkynt og proklamert, så ordet skal, gjelder uansett hvor lang tid det tar for dette budskapet å bli kjent. Det er progressivt, fordi det bare fortsetter å bevege seg fremover. La meg illustrere det slik. Jeg har tegnet kontrakt med et bygningsfirma, og de har lovet å møte opp om et par uker. I følge planene, materialene og alt det som er involvert, så må jeg si at han skal ha huset ferdig om tre måneder.

Jeg håper dette hjelper deg med å forstå hvordan du må bruke ordet skal i denne sammenheng. Det var mulig for en mann å dra til hver eneste nasjon på Guds grønne jord, så da hans røst begynte å lyde, så taler det om budskapet hans, som kan dra over hele verden. Når budskapet imidlertid blir begynt, nedskrevet, og nå trykket, så er det at denne hemmeligheten fra det Gamle Testamentet som de gamle profetene skrev om skal avsluttes. Gud holder selv styr på tiden, og Han har tillatt tiden å vare lenge nok til at enhver forutvalgt sjel kan få høre dette budskapet om hans personlige frelse. Og når Gud ser at den siste sjel av hedningene er kommet inn, så vil det ikke være noen hemmelighet for noen av dem angående denne store frelsesplan.

Hvem vet, denne siste sjelen kan befinne seg i India, eller kanskje Russland, fordi budskapet er der nå. Uansett hvor den siste sjelen befinner seg, så kan du være trygg på at Guds Ånd, som sendte mannen for å sette i gang denne tidsperiode, kommer til å vite at den skal avsluttes. Det hele vil kuliminere til rett tid, akkurat ifølge Guds plan. På denne måte er vi nødt til å lese dette skriftstedet. Derfor krangler jeg ikke med de som ønsker å bruke Åp. 10:7 på sin litteratur. Jeg er bare ikke enig i tolkningen mange mennesker har av disse skriftsteder. De prøver å få Bibelen til å passe med deres egne sprø ideer, hvis de i det hele tatt bruker Bibelen.

Hør på meg, jeg hakker ikke på individer, men jeg prøver bare å avsløre djevelen. Noen ganger er det nødvendig å nevne enkelte personer, når du identifiserer antikrist og falsk tro og lære. Min hovedhensikt er derimot å lede deg inn i en sann åpenbaring av Guds ord, og hjelpe deg å gjenkjenne ånden som står bak all denne falske lære. Gud er ikke skaperen av forvirrelse, og Han hater avgudsdyrkelse. Derfor, når Han ser uskyldige sjeler bli dratt inn i slike ting, gir han dem en sjanse til å bli oppmerksomme på sine gale veier. Hvis de fortsatt vil vandre feil vei, så er det andre måter å behandle dem på. Du kan imidlertid være sikker på at Han kommer ikke til å miste en eneste av sine forutvalgte barn.

HVA KASTESKOVLEN I GUDS ORD BRUKES TIL

La oss se på noen ord døperen Johannes talte i Matteus 3:11. Dette elementet av mennesker innen Branham – bevegelsen, som liker å vri på den sanne åpenbaringen av Guds ord, overser dette skriftstedet helt. Hvis Åp. 10:7 peker på William Branham, noe jeg kan forsikre deg om at det gjør, så vil jeg vise deg noe som ikke kan overses når du hører denne profetbudbærers budskap. Her i Matteus 3 finner vi Johannes døperen. William Branham motpart, som forkynte ved Jordan – elven for to tusen år siden. Mens Johannes døperen forkynte, skapte det slikt et oppstyr i Jerusalem og det fant sin vei til hovedkvarteret og gjorde de religiøse lederne fullstendig opprømt. De begynte å sende skriftlærde ut for å høre på ham og spørre ham ut. Gå og spør den mannen hvem han er. Det brakte et spørsmål i folkets

hjerter. Johannes rystet ting, og de religiøse lederne likte det ikke. Derfor kom deres spioner, de lyttet til ham og spurte ham ut. Dette er hva han sa til dem. Sannelig, jeg døper dere med vann til omvendelse, men Han som kommer etter meg er mektigere enn meg. Ham hvis sko jeg ikke er verdig til å bære, (Johannes snakket om deres Messias som snart skulle gjøre sitt inntog, så legg merke til hva han sa Han skulle gjøre) og Han skal døpe dere med den Hellige Ånd og ild (den delen av Jesu tjeneste ble ikke engang oppfylt før etter at Han ble korsfestet, sto opp fra de døde, og steg opp til himmelen. Det er også enda et arbeid som må utføres som er nevnt i de samme få ord, og som jeg ønsker at du skal se) Han har sin kasteskavl i hånden og skal rense sin treskeplass. Hveten vil han samle i låven, men agnene skal han med brenne opp med uslokkelig ild. Ti dager etter at Jesus steg opp til himmelen for å begynne sin forbedende stilling, ble den Hellige Ånd utgytt. Dette begynte den dåpen som Johannes snakket om.

Dåp i den Hellige Ånd har forekommet gjennom hele nådens tidshusholdning, men det tolvte verset snakker om noe som vi må legge merke til. Han har sin kasteskavl i hånden, og han (Jesus) skal rense sin treskeplass. Dette taler om tiden du og jeg lever i. Likevel er det bare gyldig når du forstår det på en spesiell måte som jeg skal peke ut for deg. Den religiøse verdens ord utgjør ikke oppfyllelsen av dette verset. Nei, det var noe Gud ved sin Ånd satte i bevegelse i William Branhams person ved å tillate ham å si spesielle ting på en spesiell måte, slik at visse mennesker skulle få tanker som de kunne spre overalt. Det var Herrens måte å få ting til å bli sagt fra denne mannens lepper, som kom til å bli tatt så bokstavelig at de ville se på dem som ufeilbarlig. De har også gjort uttalelsene om til et ”så sier Herren”, når de egentlig bare var kommentarer sagt av en dødelig mann. De sier at det er Guds ord, men jeg må si, mange av de uttalelsene de har sagt det om, var bare kommentarer fra det naturlige mennesket, og var aldri ment til å forstås som et så sier Herren. Bro. Branham kom med uttalelser om de forskjellige visjoner han hadde angående ting som ledet frem til tidens ende og Herrens komme. På grunn av den måten ting skjedde på, så forutså han at rundt året 1977 ville alle disse ting være oppfylt, og Tusenårsriket trådt inn. Mange av disse menneskene begynte å kalkulere tiden for Hans komme bare på grunn av at bro. Branham sa dette. De ville ikke engang la ham få lov til å komme med

en enkel utelatelse fra sine egne menneskelige tanker, uten å tolke det som Guds ufeilbarlige ord. Han sa aldri noe ”så sier Herren” om dette, han sa bare at han forutså.

Jeg blir beskyldt for å ikke tro profeten, rett og slett fordi jeg nekter å hoppe på hvert ord han sa og kalle det så sier Herren. Til tross for alt det er jeg takknemlig til Gud for den åndelige innsikten til å se ting slik de egentlig er. Så jeg trenger ikke å stole på slike mennesker til å tolke profetens budskap for meg. Jeg har sagt det før, og jeg sier det igjen: Mannen var en profet, det er jeg et personlig vitne på. La da for Guds skyld mannen være en mann. Jeg håper du forstår hva jeg mener med det. Han er naturligvis ikke blant oss lenger, så forstå at min uttalelse gjelder den tid han var i vår midte. Hvis du ikke tillater en slik mann å være bare et menneske, så har du store problemer. Bibelen stadfester nemlig at Elias var et menneske. Bibelen stadfester at Johannes døperen var et menneske. Likedan stadfester tiden selv at William Branham, til tross for at han var i sannhet var en profet til vår tid, var en mann underlagt like menneskelige følelser om tid og forhold, akkurat som et hvert annet menneske. Han skulle også få lov til å snakke om hvordan han oppfattet visse ting som et menneske, uten at noen gjør det til mer enn det de hadde rett til. De menneskene er så blinde åndelig sett, og de vil ikke engang innrømme at de har gjort en feil, når til og med tiden strekker seg ut over deres bilder og syn. De er ikke i stand til å se på åndelige ting på en balansert måte. La meg bare si at tiden renner ut for oss hedninger. De kommer ikke til å få enda 26 år for å sette sammen sitater og uttalelser fra bro. Branhams budskap.

Når da denne dommen intensiveres, så skal vi få se at noe vil komme til å skape visse omstendigheter og fullstendig kaos i all denne dårskapen. Gud vet hvordan han skal rense sin sanne menighet. Han vil ikke hente henne hjem med alt dette hengende ved henne. Husk apostelen Peters ord i 1. Peter 4:17. **”For tiden er nå kommet da dommen skal begynne med Guds hus. Men begynner den med oss, hvordan skal det da ende med dem som ikke vil tro Guds evangelium?”** Hvis bro. Branhams budskap var ordinert av Gud til å vende hjertene til denne generasjon av troende tilbake til våre apostoliske fedres åpenbaring, noe jeg igjen forsikrer deg om er

tilfelle, hvorfor ville da noen som hadde den Hellige Ånd iboende i seg, prøve å rane Gud og tilbe Hans trofaste tjenere? Det spørsmålet har en masse mennesker nektet å svare på.

HVA TRODDE VÅRE ÅNDELIG FORFEDRE PÅ?

Vi har tatt vår tekst fra Matteus 24. som er ordene Jesus talte til sine disipler kort tid før Han skulle korsfestes, og som ledet frem til Hans reise fra jorden. Han har gitt dem en kategorisk oversikt over tegn og hendelser som ville skje oppigjennom tiden og frem til Hans andre komme. Så, når Han da nådde dette spesielle tidspunktet, som er rett før enden, fremviste Han denne tanken i et spørsmål. Hvem er da den tro og kloke tjener som hans herre har satt over sine tjenestefolk for at han skal gi dem mat i rett tid? Vi må forstå at etter at nesten to tusen år av Nådens tid er gått og evangeliet har blitt forkynt, så visste Jesus at kristenheten ville gå gjennom flere prøvelser og omveltninger. Derfor ga Han de troende noe å se etter, noe som skulle være et tegn på Hans snare gjenkomst. Ikke alle ser disse tegnene på samme måte, men Guds sanne utvalgte menighet kommer til å gjøre det.

Jeg ønsker å avklare noe for nye mennesker som kommer inn i vår midte og muligens måtte høre oss si om denominell kristendom. De synes det er rart at vi har så klare skiller. Hvorfor all denne slåssingen? Hvorfor må det være slik? Mitt svar på det må være at du er i samme tilstand, åndelig sett, som jeg var. For mange mennesker er blitt oppdratt i en eller form for religiøs bakgrunn. Når de da ser det samfunnsbildet som råder, får det dem til å anta at kristenheten normalt har vært slik. Det er bare når mennesker begynner å få en hunger i sitt hjerte som et resultat av Guds Ånds bearbeiding, og det begynner å komme spørsmål i deres indre som får dem til å fordype seg i et mer seriøst studie av Bibelen, at de ser ting ordlagt på en spesiell måte. Det får dem til å undre seg over hvorfor det er skrevet på en slik måte. Det er fra det punktet Gud er i stand til å vise deg en del ting som markerer en definitiv forskjell mellom de som vandrer med Ham i sannhet, og de som bare følger noen denominelle religiøse program. Dette er ting som Gud mange ganger kan bruke for å begynne å dele med ditt liv.

Hvis du ser på den kristne tro opp gjennom alle tider, så ser du at den begynte i en stor konflikt, et stort slag, og den vil også ende opp i et slag. Det er menneskets natur å alltid prøve å finne den lette veien å følge noe, en vei som ikke legger noe mer ansvar på dets legeme eller sin enn nødvendig. Mennesket er et sosialt vesen, og det liker ikke å få forstyrret sin sosiale bygning. Uansett hva det føler det er del av, så vil det aldri at det skal ta slutt. Jeg tror imidlertid at vi alle vil erkjenne at det er ikke Bibelens måte. Jesus brøt alltid opp små klikker mens Han tjente på jord i sitt jordiske legeme. Det var Han som sa at en manns fiender er de av hans egen familie. Det betyr ikke at vi skal prøve å gjøre dem til fiender, det bare blir slik. Når du personlig gjør ditt beste for å leve og vandre med Gud, så vil du finne ut at du mange ganger blir stilt opp mot fiender du aldri trodde var dine fiender. De forstår deg rett og slett ikke, så derfor, uten engang å tenke mer over det, blir de dine åndelige fiender. Det er et menneskelig karaktertrekk å vende seg mot de ting en ikke forstår. Og bare Guds Ånd i oss kan fjerne disse arvelige trekkene. Dine tidligere venner og din familie er alle mot deg, for de forstår ikke hva som affekterer deg. Hvorfor forlot du klanen? Hvorfor forlot du menigheten? Hvorfor gjorde du de forskjellige ting? Det som har hent deg er en forferdelig ting for dem, men himmelens engler fryder seg hver gang et forutvalgt Guds barn begynner å forlate denominell religion for å følge sannheten.

Det er nødvendig for oss å forstå Bibelen, så vel som kristenhetens historie, og innse at hvis vi vandrer med Gud her i endenes tid da vi ser tilstandene slik som Jesus sa det ville være, så kan vi ikke være en del av alt som bærer en religiøs merkelapp. Det er allerede slik som det var på Lots dager, så Jesu ord om det er allerede gått i oppfyllelse. Det er her. Den liberale verden ønsker å fortsette å ha det slik. Likevel ønsker de det uten alle de drastiske bivirkningene, sykdommene og alt det som følger med en slik skjødesløs livsførsel. Du kan simpelthen ikke ha begge deler. Å dra bort fra Guds ordinerte vei vil koste en pris.

Jesus visste at det generelle religiøse bildet ville bli en svært forvirret ting her i endenes tid. Derfor ble det nødvendig for Gud å sende noen som vi erkjenner var en profetbudbærer, som hadde en sann guddommelig åpenbaring rett fra himmelen, slik som det er profetert i Guds ord. Denne mannen ville bli salvet til å si ting til kirkeverdenen,

som ville utgjøre begynnelsen av Guds ord. Da Han gjorde dette, visste Han at de tilstander som rådet ville få et element av mennesker til å bli tiltrukket av denne tingen, selv om de ikke ville gå hele veien etter det de hørte. Innen dette elementet ville det finnes individuelle personer som på en eller annen måte ikke var ordinert til å forstå denne apostoliske sannhet på den sanne skriftsmessige balanserte måte. Derfor ville de ende opp med å spille en rolle som gjør det meget viktig for oss å gjenkjenne det som skjer.

Bare ved enden av tidsalderen kunne vårt hovedskriftsted forstås i dets rette betydning. BARE KLOKE TJENERE ER I STAND TIL Å GI MENIGHETEN MAT I RETT TID. Hvem er da den tro og kloke tjener. Ordet tjener er omtalt i entall, men skriften vil ned igjennom bevise at vi skulle forstå det som flertall. (resten av det verset) Som hans herre har satt over sine tjenestefolk. Hans tjenestefolk i den rette betydning er Hans brudemenighet. Naturligvis vet vi nå at dette ikke gjelder alle som hevder å være Kristi brud i disse dager.

Den tro og kloke tjener Han har satt til herre over sine tjenestefolk må forstås som den sanne tjeneste her i endetiden som mater flokken med den åndelige maten de er i behov av, for at de kan kle seg på rett måte for sin flytur til bryllupsmåltidet i himmelen. Apostelen Johannes skrev, (Åp. 19:9) Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Dette er den sanne brud, kledd i det fine, rene, hvite lin, som er de helliges rettferdighet. Du vil ikke kunne finne noen perverse eller liberalt – sinnede mennesker i denne fremstillingen. De kommer alle til å befinne seg her på jord i den store trengselstid som skal komme over alle de som blir latt tilbake når bruden drar herfra. Ja, venner, terminologien om denne tro og kloke tjener kan bare brukes om en mann som er kalt av Gud til å forkynne evangeliet i en sann apostolisk åpenbaring, og denne lignelsen er bare i effekt her i avslutningen av hedningenes tid. Han er satt i styringen, han har blitt gitt et ansvar. Gud forplikter ham da til å være ansvarlig for å gi sitt folk det som er kalt mat i rette tid. For at han skal gi dem mat i rett tid? Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med å gjøre dette når han kommer (som betyr når Han kommer for å hente sin brud) Sannelig sier jeg dere: Han (Herren) skal sette ham (den enkelte mann) over alt han eier. Det er i Tusenårsriket at en slik tjener

blir satt over alt Han eier. Jeg forstår at vi allerede har sagt mye av det vi nå sier, men dette er et langt budskap, så vi er nødt til å holde vår hovedtanke og hovedhensikt foran oss. Bare hold ut med meg, så vil du se at en stor del av spørsmålene dine vil være besvart når vi er ferdige.

(vers 48) Men dersom den onde tjener (i samme tidsperiode. Ikke ti år etter at de kloke tjenerne har vært her og oppfylt sin hensikt) sier i sitt hjerte: (ikke offentlig) Det varer lenge før min herre kommer. I sitt hjerte vil han ha en innvendig hemmelig følelse av at Herren skulle komme til det og det tidspunktet: Han dryger med sitt komme. Dette viser bare i løpet av en tidsprosess så vil denne onde tjeneren begynne å gi opp det han i sitt hjerte følte var sannhet. Han begynner å si i sitt hjerte: Min herre dryger med sitt komme. Når han da tenker slik, så må han gjøre et eller annet. Han begynner da å forfølge de som hele tiden har holdt seg trofaste til Guds ord, uten å fastsette datoer for Herrens komme. Legg merke til dette: Og skal gi seg til å slå sine medtjenere. Ordet medtjener er ordet som lar oss vite at det finnes flere enn en person av begge kategoriene, både kloke og onde. Hvis det er flere enn én klok tjener, hvem er da den motsatte av den kloke? Jo, den onde. Det er derfor nødt til å være flere en én av disse karakterene også. Hvem er det den onde tjener taler mot? Det er den kloke. Derfor kan vi se at den onde tjener taler ondt ikke bare mot én person, men mot alle de som er den kloke tjener.

Så, når han begynner å tale ondt om de kloke tjenerne, så går han endelig et skritt videre, så legg merke til resten av det verset. Og eter og drikker med drankere. Dette betyr ikke nødvendigvis at han umiddelbart vender tilbake til ølsjappene og blir en dranker. Det betyr åndelig sett at i tidens løp vil Gud begynne å dytte ham ut fra det fellesskap han har vært privilegert å være satt i, den gang han tillot sannheten å dra seg ut fra denominelle systemer, og han vil være nødt til å holde seg til de ringere gruppene med religiøse mennesker igjen. Han har rett og slett ikke noe annet sted å slå seg ned. Dette er nøyaktig det vi ser på i denne lignelsen.

I tillegg til det må jeg igjen si at de skriftstedene vi nå har lest, skulle ikke oppfylles tilbake i den mørke middelalderen, heller ikke noe sted

i reformasjonstiden for Laodikea tidsalder. Tiden var ikke inne for det. Det som setter disse skriftstedene i bevegelse, er det faktum at det fantes et tidspunkt da det universelle kristen samfunn var på full fart mot anarki, frafall og åndelig ødeleggelse. Dette visste Gud, og derfor var Han forpliktet ved sitt ord til å oppfylle profetien som er nevnt i Malakias, å sende en mann som kom til å ha en tjeneste som overgikk tjenesten alle reformatorene hadde. Gjennom dette ville Gud ved sin guddommelige kraft gjennom denne mannen gjøre ting som kom til å tiltrekke seg oppmerksomheten til mange mennesker over hele verden. Han ville si ting ved Hans Ånd angående en sannhets åpenbaring, noe som ville bli en tiltrekkende faktor, et middel Gud kunne bruke for å åpne øynene på mange åndelig blinde mennesker. Du kan si at det var å si noe i ørene på dem som hadde ører til å høre, og få dem til å snu og begynne å dra, åndelig sett, tilbake til rammen av den samme tro de apostoliske fedrene hadde. Våre åndelige fedre er ikke reformatorene. Våre åndelige fedre er de åndelige lederne som trodde på det som senere ble skrevet i det vi kaller Det Nye Testamente. Det er derfor vi har tegningen her, den Hellige Bibel, kalt det Hellige Ord, som er akkurat hva Bibelen er.

Djevelen har gjennom århundrene gjort sitt beste for å dra kristenheten ut av Guds ord. Du kan ha Boken, men likevel befinner deg ute av den, åndelig talt. Hvis du ikke tror på det som står i den, eller hvis du ikke er villig til å overholde det den presenterer, så er det bare en verdiløs bok for deg, som bare kommer til å ligge der og samle støv.

Da jeg var metodist, var min egen personlige holdning at jeg ikke ville være en religiøs fanatiker. Jeg hadde hørt om alt for mange mennesker som ble så religiøse at de kappet av sine hender, plukket ut sine øyne og slike ting. Du vet hvordan visse mennesker tolker spesielle skriftsteder. Jeg sa, Gud forby at jeg noen gang havner sammen med slike folk, for det er farlig. Det er derfor jeg alltid har sagt at Bibelen er Guds ord, men at du ikke må komme alt for nær den. Respektere den for det den er, men bli ikke alt for godt pakket inn i den, for da kan du bli en fanatiker. Jeg vil at du skal vite at det er bare omtrent en hårsbredd mellom åndelighet og fanatisme. Tenk over det jeg sier, det er bare en hårsbredd. Du må ha et åndelig sinn for å vite hvordan du skal forstå det.

Den generelle trenden i verdens religioner er så kjødelig, så helt uten noen sann Guds inspirert hensikt, at når du begynner å snakke til dem om grunnleggende sannheter i Bibelen, sannheter som den første menighet trodde på, så oppfører de seg som om du snakker til dem på et språk de ikke forstår. Slik er den religiøse verden. Noen mennesker tror at det er bare disse denominelle religiøse systemer ute i verden som forfølger sanne kristne som vandrer med Gud i en åpenbaring av Hans ord. Men jeg ønsker å forsikre deg om at de fleste av dem ikke i det hele tatt bryr seg om hva du tror på. Det er de som fremmer dette, når de sier at du kan gå til den menighet eller kirke du velger, bare du går i kirken. Det finnes mange ugress – bunter ute i de religiøse rekker i dag. De vil hoppe ned på et hvert nivå for å få kontroll over deg, men det er mest for materiell vinnings skyld. De før ikke den levende Guds sanne menighet. De jeg kommer på, er slik som de skriftlærde og fariseerne Jesus snakket til på en sånn irettesettende måte i Matteus 23. Legg merke til det som står. Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som eter opp enkers hus, og for et syns skyld holder lange bønner. Derfor skal dere få dess strengere dom. Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som farer omkring over hav og land for å vinne en eneste tilhenger. Og når han er blitt det, gjør dere ham til et helvetes barn, to ganger verre enn dere selv! Er det ikke det mange såkalte predikanter gjør i dag? Det er bildet i denominell kristendom. Vi derimot, ser på et annet bilde, for å finne ut om den onde tjeneren i denne lignelsen.

ÅNDELIG ÅPENBARING MOT MENNESKELIG KJØDELIGHET

Vi har flere hefter bak på veggen der. De inneholder budskap forkynt av bro. Branham opp gjennom årene. Gjennom årene etter hans død, later det til å ha steget opp en ånd som begynner å monopolisere menneskers sinn, og få disse menneskene til å gi seg over til spesielle ideer. Denne bevegelsen som ble satt i gang av denne mannen var ikke en bevegelse som var i stand til å fortsette videre, slik andre bevegelser har gjort det i tidligere århundre. Det er sant at det var mange forkynnere innen denne bevegelsen, men disse forkynnere kom fra alle mulige slags denominelle bakgrunner. De så og hørte en mann

forkynne. De hørte med sine naturlige ører de ting denne mannen sa, men som jeg har sagt så mange ganger, hvis de ikke så og hørte det med Guds Ånd i sine hjerter, så ville de ni av ti ganger høre feil. Det samme gjelder også mange av dem som ikke var der for å se og høre, men som siden har lest eller hørt hans budskap. Hvis de heller ikke hadde Guds Ånd i sine liv til å lære dem og instruere dem i det de var privilegert å lese og høre, så ville de også mange ganger misforstå det.

Vær så snill, kjære bror og søster som til slutt vil motta dette budskapet enten på kassett eller på trykk, jeg gjør mitt beste for å la tvilen komme enhver til gode. Jeg gjentar at de kunne ha hørt eller lest det feil, for den religiøse verden generelt er bevis godt nok på at mange leser Bibelen på feil måte. Hvis alle forkynnere i hvert religiøse system leste Bibelen på samme måte og med samme ånd, så ville du ikke hatt en denominell kristenhet på denne jord i dag. Du ville hatt en gruppe mennesker som alle trodde på en og selvsamme ting. Bare prøv å fortelle meg at det ikke er så enkelt. Vi vet imidlertid at Djevelen ikke er fornøyd med å la tingene Gud har gjort på en slik måte være i fred. Djevelens tjeneste og oppdrag er å alltid splitte og forvirre det Gud har gjort. Jehovas vitner, Christian Science. 7 dags adventister og alle de andre har lest den samme Bibel, men har alle fått et forskjellig bilde til å få frem sine egne læresetninger og formulere sin egen lære fra. Det finnes det elementet av mennesker som har behandlet bro. Branhams budskap på akkurat samme måte som alle disse andre gruppene. Når du konfronterer dem med det, så vil de alle hevde at de tror på Bibelen. Selvfølgelig gjør de det, bare den delen som de kan skjønne og forstå med sitt kjødelige sinn. De forstår det ikke med Kristi sinn, ved Guds Ånd i sine liv. Vi er helt nødt til å ha Guds Ånd hvis vi skal motta den rette åpenbaring av det vi leser. De fleste av dem blir drevet av en kjødelig motivasjon.

Bak det hele finner du Satan som med sine knep prøver å splitte og ødelegge Guds verk. Hvis det ikke er mønsteret, så kan du være sikker på at bildet av de sanne troende som begynte for to tusen år siden aldri ville ha forandret seg. Hvis Djevelen ikke var bestemt på å forpurre Guds plan ved å mikse og forvri Guds ord og forvirre menneske, så kan du være sikker på at kristenheten ville fortsatt på det samme åndelige nivå og forståelse som den begynte med. Hvis vi kunne ha

over 1900 år med kristne som alle trodde Bibelen på samme måte, bare tenk deg hvis du kan, hvordan menigheten ville vært i dag. Den ville uten tvil vært på et mye høyere åndelig plan enn det den ser ut til å være i dag. Til tross for det er Guds gjeløsningsplan i rute, og ikke et eneste av Hans forutvalgte barn vil mislykkes i å komme inn. Det er den sikkerhet vi har i Guds ord, og det hviler vår tro på: trofastheten til en suverene Gud, som vil oppfylle hele sitt ord fra begynnelsen til enden. Priset være Hans navn.

Når vi ser på bildet som helet, så var det nødvendig for Gud å sende en mann som var salvet av Hans Ånd for å få kristenheten tilbake på den rette vei, og naturligvis skulle han forkynne. Denne mannens tjeneste var alltid så unik, og gjennom denne manns ydmykhet ble Guds Ånd selv demonstrert, eller kanskje jeg burde si illustrert, som betyr fremvist. Gud ble karakterisert gjennom en mann som levde et så enkelt liv at mennesker aldri ville valgt å innsette ham i en slik tjeneste som han hadde. Hvis du møtte ham på gaten, ville du aldri sett på ham som et individ som kunne sammenlignes med Bob Schuller eller Billy Graham, eller en hvilken som helst annen predikant. Han levde og vandret på en like enkel måte som en vanlig mann kunne gjøre. På søndag formiddag ville du se ham på plattformen iført dress, men neste gang ville du kanskje møte ham nede i byen ikledd dongeribukser, og han kunne kanskje se ut som om han kom rett fra farmen. Det var bare måten han var på. Du ville aldri ha kjent ham som en mann som hadde en slik unik tjeneste som ble demonstrert igjen og igjen fra kyst til kyst, og i mange andre deler av verden. Dette enestående ved hans tjeneste overrasket mange hedninger.

Som jeg gjentatte ganger har sagt før, hedninger generelt uansett rase (for vi er alle hedninger utenfor det Jødiske folk), er et veldig dumt folk. Vi er et uforstandig, dumt folk i vår naturlige sammensetning. Enten er vi så mot Gud at vi dummer oss fullstendig ut, eller hvis Gud gjør noe for å åpne våre øyne og snu oss rundt, så har vi en tendens til å bli så ivrige at vi løper blindt etter instrumentet Han brukte, og er rede til å opphøye, idolisere, og til og med tilbe instrumentet. Akkurat det ser du i det Nye Testamente. Tenk på den gang Peter ble ledet av Guds Ånd til Kornelius hus. Og Konrelius var en greker. I det

øyeblikk Peter gikk inn i huset, hva sier Bibelen skjedde? Kornelius falt utstrakt på sitt ansikt for å tilbe Peter. Slik var hedningene, rede til å tilbe alt og alle. Peter, som var en jøde, visste at ikke noe menneske fortjente en slik tilbedelse. Derfor sa han: ”Stå opp, vi er mennesker på samme måte som deg.”

Da Paulus og Barnabas var i Lille - Asia, som tilsvarer dagens Tyrkia, og et mirakel hadde skjedd gjennom dem, hva var hedningene der klar til å gjøre neste morgen? De var rede til å ofre til dem, for de trodde at Paulus og Barnabas var guder som hadde kommet ned til dem i menneskers skikkelse. Hva gjorde de da de sa dette som holdt på å skje? La oss slå opp i kapittel 14 Apostlenes Gjerninger og lese hvordan de to Guds menn reagerte på det som skjedde (Ap.gj. 14:11 – 15) Men da folket så det som Paulus hadde gjort, begynte de å rope på lykaonisk: Gudene er blitt mennesker lik og er kommet ned til oss! De kalte Barnabas for Zevs, og Paulus for Hernes, fordi det var han som førte ordet. Og prestene ved Zevs – templet som lå utenfor byen, kom med okser og kranser til porten, og ville ofre sammen med folkemengden. Men da apostlene Barnabas og Paulus hørte det, sønderrev de sine klær, og sprang ut i folkemengden og ropte: Hva er det dere gjør, menn? Også vi er mennesker under de samme kår som dere. Og vi forkynner dere evangeliet at dere skal vende dere bort fra disse falske guder til den levende Gud, han som gjorde himmelen og jorden og havet og alt som er i dem. Ville det ha vært noe verre for disse mennesker å tilbe Paulus og Barnabas enn for disse dumme hedningene i vår tid å tilbe bro. Branham? Begge tilfeller er avgudsdyrkelse i Guds øyne. **AVGUDSDYRKELSE ER EN VEDERSTYGGELIGHET I GUDS ØYNE.** Disse hedningenes gjerninger fikk imidlertid Paulus og Barnabas til å sønderrive sine klær i avsky, eller for å vise sin uvilje. Nei, de kledde seg ikke nakne som noen kanskje innbiller seg. De bare rev i sine klær som et tegn på sin avsky og uvilje for det som skjedde. Det var deres måte å uttrykke en avvisende holdning mot den type dyrkelse fra disse mennesker. Enhver sann Guds mann ville reagere på en liknende måte til slik åndelig uvitenhet. Det er bare slik at bro. Branham var ikke til stede for å avvise deres tilbedelse av ham, når det til slutt ble åpenbart. Gud ser imidlertid det hele, og enhver av dem vil måtte stå foran hans domstrone for å bli dømt for sine avguderiske veier.

Noen av dere vil kanskje føle at jeg er for hard mot de som gjør slikt, men jeg kan forsikre dere om at jeg ikke gjør noe som en sann Guds tjener ikke burde gjøre i en slik situasjon hvor avgudsdyrkelsen til visse mennesker påvirker livet til andre som bare er uskyldige ofre. Jeg har bedt Herren hjelpe meg å få sagt visse ting på en vis måte, ting som jeg føler bør sies. Jeg vet at i rett tid vil dette budskapet ende opp i hendene på mange mennesker, predikanter som mentalt sett har vært mot oss. De har talt onde ting om oss. Jeg taler ikke mot det de gjør bare for å være misunnelig på dem. Jeg taler mot deres motiver, og de ting de fremmer ved å si, de er troende, når det er så åpenlyst at de ikke tror på Guds åpenbarte ord. Jeg må si at slike mennesker var ikke sanne vitner til hva Guds hensikt med bro. Branham var. Ethvert sant vitne, som i det hele tatt så og hørte denne mannen, vil alltid stå på Guds ord. Den kloke tjeneren er en mann som vil vandre med Gud med et stødig hode. På den andre side, den onde tjeneres hode bare henger løst, fordi han ikke vet hvor han skal forankre sin holdning og sitt motiv.

I min hånd har jeg en bok, som er henvist til som Åpenbaringen av de Syv Segl. Bro. Branham lærte og forkynte denne serien med budskap i april 1963. Jeg var et vitne til det som ble sagt, og det var også noen av dere som sitter her i dag. Dere var nemlig der i egen person. Jeg var tilstede for å kunne høre hvert ord han ytret i den møteserien, og jeg hørte ikke en eneste ting som kunne få meg til å tro at jeg skulle tilbe ham. Det jeg hørte ham si, gjorde meg enda mer bestemt på å tilbe den Gud som brukte ham til å forkynte på en slik måte til oss. Jeg hørte ham forkynte hvert eneste ord av det, og jeg er takknemlig til Gud for den åpenbaring av Hans ord jeg selv fikk da jeg satt der. Det har holdt meg fra å bli fanget i disse dumhetene som har holdt på i de 26 år siden bro. Branhams død. Som jeg har sagt før, så har mange mennesker tatt denne boken og holdt den for å være deres Bibel i de 26 år siden hans død. Andre har tatt den og satt den på lik linje med Bibelen. Hvis bro. Branham kunne være her i egen person, så er noe av det første han ville gjort, være å slå til mot den ånden som får i stand slike ting. Han ville rope ut mot den og si: Det var ikke det jeg forkynte! Han ville si dere rett ut at det han sa i disse møtene, var ordinert av Gud for å vise hvordan man skal få sin tro forankret

tilbake i Bibelen, den eneste bok som har stått prøven opp gjennom tidene. Det var ment for å gi sanne Guds barn en forståelse som ville plassere deres åndelige sinn på en åpenbaring av Guds ord. Enhver som sier at boken om de sju segl er deres Bibel og at de tror alt det bro. Branham forkynte fra 1963 og oppover er så sier Herren, han er åndelig blind og sannsynligvis uten håp om noen gang å se boken i dens sanne Gudsordinerte hensikt. Det finnes nå mange andre budskap representert ved de heftene, og ethvert menneske som vil prøve å tolke det han sa gjennom årene, vet faktisk ikke hvordan de skal forstå oppfyllelsen av den andre del av den tofloldige profetien i Malakias 4:5 – 6. Denne boken inneholder sitat som hvis de forstås på rett måte, vil klare opp i en hel del ting som alltid har vært et mysterium for de som ville studere Bibelen.

Jeg satt der, som så mange andre gjorde. Og hørte på da budskapene ble forkynt. Når jeg da lyttet til uttalelsene, så kom jeg til en konklusjon i mitt sinn. De uttalelsene kan, hvis de blir forstått rett, gi deg et balansert bilde av det som står i den boken som er kalt Bibelen. Når jeg hørte ham tale om Slangens Sæd, og han sa det han gjorde om slangen, hvordan han forførte Eva, og at det å spise av treet til kunnskap om godt og ondt var akkurat det, derfor sa jeg til meg selv at det hørtes mer fornuftig ut enn alt det jeg har hørt tidligere. Jeg sa imidlertid til meg selv at jeg ville ikke forkynne om livets tre før jeg visste hva det var, for livets tre må også være en gerning av et eller annet slag. Jeg visste at det måtte være en gerning som er oppfylt i Guds plan, utenfor det Satan gjennom slangen brukte det til. Jeg skal peke på en bok, nemlig boken kalt Giftemål og skilsmisse. Jeg var også der da det ble forkynt. I den boken, som ble forkynt etter Slangens Sæd, sa han at Guds hensikt opprinnelig var å tale menneskets liv inn i eksistens, og å gå forbi den seksuelle akt. Dette finner du i denne boken, Giftemål og skilsmisse. Hvis du var her for tre uker siden, da jeg tok for meg et annet budskap som jeg kalte Genesis da brukte jeg uttalelsene bro. Branham kom med i denne boken. Gjennom de årene jeg var privilegert å sitte under hans forkynnelse, så kom jeg til den forståelse at Gud ordinerte denne mannen til å snakke på en slik måte til tider. Lenger fremme skulle nemlig Gud bruke dette for å skape en atskillelse mellom mennesker, når tiden nærmet seg enden. Da jeg analyserte dette, så jeg rett tilbake

på Matteus 3:12, hvor Johannes døperen profeterte: Hans kasteskovl er i Hans hånd, og Han skal nøye rense sin lade. Vi må huske at Jesu yppersteprestelige, forbedende stilling begynte akkurat da Han dro bort for to tusen år siden, og ble tatt opp i herlighet for å bli plassert ved Gud Faderens høyre hånd Den Hellige Ånd ble sendt. Menneskeheten har befunnet seg i en dispensasjon gjennom tidene hvor man har hatt tilgang til å motta denne Hellige Ånds dåp, og med ild. Legg imidlertid merke til at det er ved enden, når vi nå nærmer oss dette rikets klimaks, at vi forstår at det på en eller annen måte dukker opp en kasteskovl i Kristi hender, mens Han fremdeles er i sin forbedende stilling. Vi leser skriften, men hvordan skal vi forstå hvordan denne kasteskovlen virker? Skriften sier at Han skal nøye rense sin lade. Jeg brukte lignelsen – jeg tror det var den andre – en tidligere kveld hvor Jesus snakker om ugresset og så videre, hvordan det kom inn, men skriften sier at det skal få stå urørt. Hva skulle så Han gjøre ved verdens ende? Jo, Han skulle sende ut sine engler. Engler er åndelige skapninger. Husk imidlertid på at de må ha jordiske kar å arbeide gjennom, forkynnere som kan gjøre noe for å hjelpe til med å utføre Guds plan. Skriften sier at Han skal samle ut av sitt rike, eller atskille ugresset fra hveten. En av forklaringene var at ugresset først skulle buntet sammen for så å brennes. Er ikke det riktig?

Når vi tenker på bonden, han går ut med den gammeldagse kornbinderen, når han kutter ned hveten vil han få både strå og alt det andre sammen. Hva vil han da gjøre? Når alt dette ble fraktet inn, og de satte inn den gamle separatoren, som ble kalt treskemaskinen, ville ugresset og slikt komme ut på baksiden, ut gjennom røret og inn i en stakk. Når kornet, som er det produktet vi er ute etter, faller nedover såldet, vil det være en vind som er justert akkurat riktig for det den skal gjøre. Denne vinden vil løfte klinten. Hva er klinten? Det er skolmene og alt det andre som er festet til kornet. Når vi overfører dette til et åndelig bilde, så husk verset om kasteskovlen som er i Hans hånd. Ordet kasteskovl refererer til noe som er menneskelaget. Hvis vi ser slik på det, så må du ha et eller annet slags materiale å sette sammen for å lage et slikt redskap som en kasteskovl. Hans lade er intet annet enn Hans ord, hvis du forstår hva jeg mener. Gud ønsker å prøve deg og meg, og derfor vil Han tillate djevelen å kaste ting mot oss for å se om vi kommer til å tillate disse ting å få oss bort fra ordet.

Han skal blåse enhver slags tanke og lære mot deg, for å se om det vil få deg til å forlate den sanne åpenbaring og gå etter en annen idé, som vil gi deg en svakere følelse av press, forfølgelse, latterliggjørelse, og som vil la deg beholde alle de gamle vennene dine.

Det finnes ikke noe budskap på jord i dag som skildrer denne kasteskovlen på en vakrere måte enn bro. Branhams lære. Likevel ble disse forskjellige utsagnene gjort over lengre tid, så lang tid, at mange mennesker overså det faktum at utsagnene ikke passet sammen. Folk la ikke merke til dette. Jeg vil imidlertid igjen si at den onde tjener vil utnytte hvert eneste sitat gjort av bro. Branham. Det er derfor han vil ta et utsagn fullstendig ut fra sin sammenheng, i stedet for det som ble sagt i det salvede budskapet i Seglboken. Om hvordan mennesket skulle formere seg på jorden. Han vil raskt minne deg på at profeten sa at det var meningen de skulle tales inn i eksistens. Det er sant at han sa det, for jeg husker nemlig når det skjedde. Jeg vet også at han i det samme budskap sa at før Adam kunne holde seg til Eva som sin hustru, hadde djevelen, gjennom sin tjener slangen, allerede gjort henne uren. Hva tror du han sa? Hvorfor sa han det? Hva tror du han prøvde å fremstille for folket? Det fortalte deg at hvis Eva hadde jaget bort slangen og ventet, ville det kommet en tid at den Guds lov som skulle fungere ut fra livets tre ville begynt å virke i hennes kropp. Da ville hun gått til sin mann Adam og fortalt ham at det var tid for dem å begynne å formere seg. Akkurat i den perioden kunne de kommet sammen med den hensikt å bring fram et barn som ville blitt født i Guds bilde og liknelse. Adam selv var skapt i Guds bilde og liknelse, og hans avkom som kom til verden gjennom livets tre ville også vært i det samme bilde og den samme liknelse av deres skaper.

ER KASTESKOVLEN FREMDELES OPERATIV?

Vi kan ikke dvele ved en ting altfor lenge, for vi har mye vi ønsker å putte inn i dette budskapet. Vi ser på hvordan kasteskovlen i Kristi hender fungerer. Selv om Han ikke er her i fysisk skikkelse for å bruke den. I Seglboken sa bro. Branham at det var kun 3 ½ år igjen av Daniels syttiende uke, og han forkynte ikke engang om Daniels sytti uker da han sa dette. Han bare slengte det ut slik: ”Det er bare tre og et halvt år igjen av Danielsuken”, og videre gikk han. Det var omtrent på

den måten han gjorde det. I det originale budskapet brukte han flere søndager for å behandle emnet i detalj, og her finner du imidlertid et helt annet bilde. I dette budskapet la han ettertrykkelig ut ved en plansje som var tegnet for å fremstille at det enda er syv år igjen av Daniels sytti uker, syv år tilbake for jødene. Jeg var der da han forkynte det, så jeg trenger ikke holde meg til andres rapporter av det han sa. Jeg la nøye merke til hvordan han brakte det ut.

Hvis jeg skulle ta meg tid til å gå gjennom disse år og ta ut av de forskjellige budskap alle slike utsagn, så kunne jeg vise deg hvordan Gud ønsket at denne mannen skulle snakke slik med en bestemt hensikt. Jeg har aldri benyttet meg av den terminologi at han gjorde en feil. Jeg tror at disse todelte utsagnene han gjorde var ordinert til å utføre Guds hensikt. Hensikten med dem, slik som jeg ser det, er at ved endenes tid ville disse uttalelsene bli satt sammen av en gruppe mennesker som var blottet for en fullstendig åpenbaring. Noen av dem ville ta deler av det, andre ville ta alt og til slutt lede en gruppe av etterfølgerne rett ut av Bibelen. Noen av disse menn forkynner fra disse uttalelsene og legger så hardt press på spesielle individer at de etter hvert leder frem til et sted hvor de bare legger Bibelen til side og prøver å leve kun på uttalelsene. Dette er disse du vil høre si, at dette er min Bibel for denne dag og time. Dette er Herrens ord for min tid. Når jeg bruker slike illustrasjoner for å hjelpe mennesker å se sannheten om det som foregår på så mange steder, så blir jeg beskyldt for å prøve å få folk til å vende seg fra bro. Branhams budskap. Nei, brødre og søstre, jeg er ikke skyldig i det. Jeg vil imidlertid si at hvis du ikke kan lese dem med den Hellige Ånds ledelse, så kommer du helt sikkert til å misforstå alt. Det betyr ikke hvor mye utdanning du har, hvis du leser dem uten den Hellige Ånds ledelse vil du misforstå hver eneste gang. Hvorfor sier jeg det? Rett og slett fordi du fra tid til annen kommer til å lese forskjellige utsagn som står i motsetning til hverandre, og uten den Hellige Ånd til å lære deg hvordan du skal plassere dem i Bibelen, har du ingen mulighet til å vite hvilke uttalelser som stemmer med Bibelen, og hvilke som ikke gjør det. De eneste mennesker som noen sinne vil forstå det, er mennesker som har den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er Guds Ånd, og når han får lov til å lede deg vil du ikke prøve å få to motsigende utsagn til å bety det

samme. Det er bare dårskap, og likevel finnes det mange mennesker som sier at de tror på begge utsagn fordi profeten uttalte dem.

Det er ikke nødvendig at jeg sier mer langs denne linje nå, for mennesker som er kloke trenger ikke å bli slått i hjel med noe for å se det på rett måte. Jeg må imidlertid si at alle dere som hopper opp og ned og sier at Jackson motsier profeten for å prøve å gjøre seg selv til en slags autoritet, dere bør heller spørre dere selv hvem som er ansvarlig for den forvirrelse som i de siste 26 år har eksistert rundt profetens budskap over hele verden. Dere kan ikke beskyldes meg for det. Du kan rope opp mot den høye himmel at Jackson ikke er i budskapet, men du kan ikke utfordre det jeg forkynner med Bibelen. Alt du kan gjøre er å bruke visse uttalelser bro. Branham kom med, uttalelser han bare kastet ut uten nærmere forklaring, uttalelser som ikke var en viktig del av det han lærte om akkurat da. Dette er det jeg søker å klare opp i for de som har ører å høre.

I 2. Korintierbrev kom apostelen Paulus med forskjellige utsagn på grunn av det press som eksisterte i hans time, og jeg er tvunget til å vise hvordan Gud på forskjellige måter har behandlet meg. Gud delte med den apostelen i drømmer og visjoner, eller åpenbaringer, som han brukte for å sammenlikne og analysere seg selv i sine kritikeres øyne. Det er for en grunn, så at en mann kan bli etablert i det han tror og lærer. Jeg vil også si at jeg personlig var vitne til det som ble sagt av den mann dere prøver å gjøre til noe mer enn det han var. Jeg satt under mannens forkynnelse lenge nok til å analysere det, ikke for å finne feil, men for å forstå hva Guds Ånd gjorde gjennom ham. Jeg kritiserte ham aldri, jeg bare analyserte. Å analysere betyr at du observerer, du lytter, du gir akt på og gransker. Du gjør alt i ditt hjerte for å forstå, finnes det en menneskelig side ved denne mann? Jeg kan si deg uten den minste skygge av tvil at det var det. Dette tok imidlertid ikke bort en eneste tøddel fra det Herren kalte ham til å være og gjøre i denne Laodikea-tidsalder.

En ting er i hvert fall helt sikkert, og det er at Herren aldri kommer til å ha to Messiaser for mennesket å se på. Det betyr ikke noe hvor mye du så Jesu Kristi Ånd demonstrert i William Branham, eller hvor mye hans tjeneste liknet på tjenesten til Jesus Menneskesønnen. Det er

ingen mulighet for at han (bro. Branham) kunne være Menneskesønnen i skriftene. Han gjorde det selv svært klart at han bare var en menneskesønn. Du må forstå at Jesus Kristus, Davids sønn, Abrahams Sønn, Guds Sønn, var fullkommen. Han var fullstendig fri for synd. Det som gjorde Hans liv tiltrekkende var derfor himmelens Gud som var i Ham, og da himmelens Gud kom ned og inkarnerte seg selv i Ham, gjorde det mennesket som var født fullkomment, uten synd og skyld, til den selvsamme Messias, den Salvede som jødene ventet på. Han ble da den fortapte menneskehets Frelser, ved sin offerdød på det gamle, knudrete korset på Golgata. Da Gud her ved tidsalderens ende på ny demonstrerte den samme karakter og liknelse av Kristus i en hedning, så må du ikke gjøre den mannen (bro. Branham) til Messias. Det Gud demonstrerte gjennom ham gjorde ham ikke til Guds Sønn. Han sa ettertrykkelig at han var en Guds sønn.

I løpet av årene, da mange av hans etterfølgere begynte å se hvordan Kristus ble demonstrert i den mannen, begynte de å si at han var den profeten. De mente den profeten Moses snakket om i 5. Mosebok 18:15. En profet av din midte, av dine brødre, likesom meg, skal Herren din Gud oppreise for deg. På ham skal dere høre. Jeg kan si dette, at i Lukas kapittel 6, hvor Jesus tok med seg mengden ut til et øde og mettet dem der med fem brød og to fisker, begynte den gjengen av jøder som satt i gresset og åt av mirakelmaten å få en åpenbaring. Dette er den profeten, tror du ikke det? De hadde rett, for det ble oppfylt i Jesus Kristus Han var den profeten Moses lovet Israels barn at Herren ville oppreise for dem fra deres egen midte. Det løftet tilhørte bare Israelittene, og ingen hedning burde leke rundt med det. Det mange mennesker holder på med, er ingenting annet enn å leke med Guds ord. Du kommer da til å havne i problemer. Profeten i 5 Mosebok har ingen sammensatt betydning, og den tilhører bare den jødiske nasjon. Den profeten (Messias) var fullkommen, uten synd, uten noen trekk av en fallen natur. Det var denne profet Moses profeterte om. På den andre side, profeten til denne tidsalder, den mannen som mange ønsker å dyrke som Gud, var ikke fullkommen. Han var ikke uten synd. Han var en synder som måtte bli frelst ved Guds nåde akkurat slik som resten av oss. Selv om det er sant at den Hellige Ånd Guds Ånd var i ham i et mål, og at han gjennom dette

mål demonstrerte mange av de samme likheter og kvaliteter Jesus hadde, så kan det ikke på noen tenkelig måte gjøre ham lik den profet Moses talte om. Når noen begynner å behandle ting på en slik måte, så egger det praktisk talt dette elementet av mennesker til vrede. De blir fiendtlige og beskylder deg for gudsbespottelse. Om forlatelse, men jeg vet hva jeg gjør og hvis jeg mislykkes med det, vil Gud holde meg ansvarlig for det et eller annet sted lenger fremme. Når du er et vitne betyr det at du så et eller annet, du observerte det, og i mitt tilfelle ble jeg ikke tiltrukket av det hele bare for å være en tilskuer, slik som mange av de andre som fulgte ham var. Åndelige tilskuere kan gå hjem og glemme det de så og hørte, men jeg ønsker at du skal vite at jeg glemte ikke det jeg var vitne til. Det forandret mitt liv fullstendig.

PERSONLIG VITNESBYRD

Jeg skal fortelle deg litt av mitt vitnesbyrd. I denne forsamlingen sitter det i dag mennesker som kjente bro. Branham lenge før jeg gjorde det, ja til og med år før. Jeg kjente ham ikke i løpet av min oppvekst. Det er imidlertid ikke hvor lenge noen kjente ham som betyr noe. Da jeg ble kjent med ham, visste jeg at jeg trengte å høre så mye som mulig av det han hadde å si. La meg likevel si at når jeg ser disse mennesker bære rundt på disse bildene av dåps – scenen ved Ohio-elven, og når jeg ser folk som drar ned til enden av Spring Street hvor bro. Branham døypte da Gud talte til ham, så begynner jeg å lure på hva de venter å få ut av alt det. Det er ikke noe galt i å se på lokalitetene, men hvis noen av dere tror at det er noe hellig ved det stedet, så er du like blind som katolisismen. Slik er det nemlig de gjør det. De bygger en kirkebygning eller et eller annet slags minnemonument på hvert eneste sted de vet det har skjedd et eller annet av noen som helst åndelig betydning.

Det har seg faktisk slik at jeg vet noe om den gamle vannfronten. I året 1929 var jeg ikke særlig gammel. Det bildet du har sett av bro. Branham, hvor han i 1933 står i vannet og døyper folk, da Guds Ånd talte til ham slik den gjorde, det er ikke mer hellig enn et hvert annet bilde. Mange av dem tror fremdeles at plassen er hellig, men det er den slett ikke. Det stedet var der før det i det hele tatt skjedde, og den er fremdeles der. Hvorfor var det en spesiell plass han døypte? Det var

fordi at praktisk talt hver eneste predikant på Indiana-siden av elven brukte den til det formål. Det var den gamle losseplassen for ferjebåtene. Det var en vannfront. Gata kom ned fra bynivået og rett ned til elvebredden. Da jeg var et barn, var den avmurt, rett ned i vannet. På den tid fantes det ingen transport bro over Ohio - elven, slik at biler kunne kjøre over. Jeg har før fortalt om den gang min far i 1929 tok oss med på en tur til Louisville. Jeg var veldig ung, så det var forferdelig spennende for meg. Da han kjørte den gamle T – Forden ned Spring Street, ned langs denne vannfront – bredden, var det også andre biler så vel som hestevogner der. Hva ventet de på? Ferjebåten som skulle komme fra Louisville – Kentucky – siden. Senere kunne jeg høre den gamle tingen tøffe. Den kom over og dokket akkurat der du ser bro. Branham døde disse menneskene på bildet. Jeg husker at jeg så på disse hestene og vognene da de ble drevet om bord i ferjebåten. Jeg husker også de andre bilene. Endelig kjørte far den gamle T – Forden om bord. Som et barn ble dette klistret til min hukommelse, fordi akkurat da vi kom ut til midten av elven ble hestene redde, fordi vannet var litt opprørt. Hver eneste mann om bord i båten sprang bort og tok tak i en hest og hjalp til med å holde dem til ferjebåten dokket på Louisville – siden.

Nå, går det opp for deg at jeg bare forteller om naturlige kjødelige ting. Jeg bli bare så syk og lei av å høre om folk som reiser fra jordens ende og hit for å ta bilder, fordi de tror at disse steder er hellige. Hvorfor fordømmer de katolisismen for å gjøre noe de gjør selv? Alt dette er åndelig uvitenhet.

Ikke lenge etter at jeg ble kjent med bro. Branham leste jeg i livshistorien hans om Second Street – broen (vi kaller den Clark Memorial – broen). Og det brakte tilbake barndomsminner. Jeg husker da broen ble bygd. Jeg var et lite barn. Den broen ble påbegynt fra begge sider av elven. På Louisville – siden begynte de fra enden av Second Street, og fra Indiana – siden, før bygningsmannskapet møttes på midten: Jeg husker da vi brukte å dra ned og besøke onkelen og tanten min som bodde i Jeffersonville. De tok oss med ned dit en liten tur på søndag ettermiddag bare for å se hvor langt de hadde kommet med brobyggingen. Bro. Branham hadde i en visjon sett broen bli bygd, og hvor mange menn som kom til å falle i døden mens de

arbeidet med bygningen. Jeg var fremdeles et barn da broen kom sammen på midten av elva, men jeg husker at min onkel fortalte at det kom ut i avisene at ingeniørene som konstruerte broen var så nøyaktige i sitt arbeid at det bare var et naglehull som måtte modifieres litt for at sammenkoplingen kunne gjøres ferdig.

Hvilken verdi har så dette? Ingen. Broen er ikke hellig i det hele tatt. Det var bare det at Guds Ånd viste denne mannen i de yngre dager av hans liv hvordan fremgangen ville skje i det området, og hvordan Gud skulle bruke det hele som et tegn for ham mens han ble instruert og ledet på livets vei. Gud har rett til å behandle en mann på denne måte uten at disse plasser, ting eller objekter blir hellige gjenstander i de religiøse øyne.

Da broen ble åpnet, var vi vitner til det. Jeg har aldri sett så mye fyrverkeri. Vel, jeg tror at jeg har sagt nok om broen, og også Spring Street. Det hele var spennende, men det var ingenting ved det som har hatt noen åndelig verdi for den neste generasjonen. Verken broen eller dåpslokalitetene på Spring Street har hatt det.

Gud delte med en mann som bodde i dette området. Han hadde ordinert denne mannen til å være noe for denne hedningenes Laodikea – tidsalder. Gud brukte disse ting som hjelpemidler til å tale til ham, lede ham, og bruke ham. Det er vidunderlig at Gud lot mange mennesker være vitne til så mange av de ting han gjorde gjennom det lille karet, men å dra tilbake bare for å se lokalitetene etter alle disse år har ingen åndelig verdi i det hele tatt. Jeg har sagt alt dette bare for å la dere vite at jeg ikke er uvitende om området Jeffersonville, Indiana, og heller ikke de ting Gud har gjort i dette området. Jeg ble født og vokste opp 19 miles lenger ut på landet derfra.

Da Gud frelste meg og begynte å få meg til en forståelse av hvor viktig Bibelen er, så er det den jeg ønsker å bruke min tid på. Jeg kan ikke komme dypt nok ned i Bibelen. Når jeg ser tilbake på mine yngre år og tenker på hvordan jeg så på det da, så setter jeg bare enda mer pris på Guds nåde. Jeg har respekt for den, men jeg mente at noe av det som stod der, burde ikke folk ta for alvorlig. Nå vet jeg bedre enn å gi Bibelen skylden for noen av de ting vi har hørt folk har gjort som

resultat av å ha lest det. Denne boken vil bokstavelig talt tale til deg hvis du lar Guds Ånd, som er forfatteren av den, arbeide på ditt hjerte og liv som Han vil. Du kommer til å lese det og vite at det taler til deg, fordi Gud, den Ånd som inspirerte nedtegnelsen, vil få visse ting til å stå klart frem og bli svært åpenbare for deg. Da vil du sannelig kunne si at Han er den samme i går, i dag og forblir det til evig tid, akkurat slik som det står skrevet.

Etter at jeg giftet meg og flyttet ned til Harrison kommune, ble jeg frelst. Ulykken som etterlot dette arret i pannen min hadde allerede skjedd. Som mange av dere har hørt meg si, så var det i tiden fra jeg ble frelst og til februar måned i 1952 at jeg begynte å få en slik sterk hunger etter realitetene i denne bok. Jeg kunne ikke engang gå ut på markene for å arbeide eller gjøre noe annet jeg måtte gjøre, uten å først sette meg ned og lese et bibelvers eller to. Jeg har fortalt det mange ganger, men jeg kommer aldri til å glemme den ene spesielle morgenen. Jeg husker ikke hvilken ukedag det var, men jeg tok min Bibel og satte meg i sofaen for å lese, og den falt rett og slett opp på Lukas, første kapittel. Jeg begynte å lese. Jeg skal ikke fortelle alt, men jeg leste i det kapittelet om hvordan presten Sakarias hadde gått inn i templet for å brenne røkelse og så videre. Der åpenbarte engelen Gabriel seg for ham, og talte til ham. Da engelen Gabriel talte til Sakarias om at hans kone, som aldri hadde født noe barn til verden, skulle føde hans sønn, så fortalte engelen også til ham at barnet skulle ha navnet Johannes. Så henviste han til Malakias 4:5 – 6 i den første fase, eller skal vi si del A. Engelen fortalte Sakarias at hans sønn skulle gå forut for Herrens komme i Elias` kraft og ånd, for å vende fedrenes hjerte til barna, og de ulydige til de rettferdiges visdom, for å gjøre rede et folk for Herren. Så stoppet han å sitere, og lot det være slik. Engelen sluttet å sitere den profetien, uten å fullføre det. Da tenkte jeg at hvis vi lever i dagene rett før Kristi andre komme, så vil Gud igjen sende den Elias ånd, fordi han vil være nødt til å vende barnas hjerte til deres fedre.

På den tid visste jeg ikke hva barn egentlig betydde. Jeg trodde at det var noe som hadde med ungdom å gjøre. Vi begynte å få mange ungdomsproblem i det amerikanske samfunnet. Jeg trodde at dette var en rørelse av Guds Ånd for å få fedre og sønner til å komme bedre

overens. Vel, det er et bevis faktum at så ikke har skjedd. Dette er en åndelig sak. Vi vet nå hva de skriftstedene egentlig betyr. Uansett, da jeg leste det, lukket jeg bibelen med en sikkerhet i mitt hjerte; jeg vet ikke når, jeg vet ikke hvordan, men uansett hva enkelte forkynner, så kommer ikke Jesus tilbake før andre del av Malakias 4:5-6 er oppfylt. Han kan ta meg hjem i kveld. Han kan ta noen av dere hjem i morgen tidlig eller kveld. Han kommer imidlertid ikke til denne jord for å føre sitt folk inn i herlighet før den samme Elias` Ånd returnerer for å fullføre den befalingen. Jeg visste det. Jeg fortalte det ikke i metodist – kirken, for jeg visste ikke hvor det hørte hjemme. Derfor bevarte jeg det bare i mitt sinn. Jeg gikk gjennom sommeren med den tanken at en av disse dager, et eller annet sted og på en eller annen måte skal Gud oppfylle det skriftstedet. Høsten 1952 kom, og jeg følte det fremdeles på samme vis. Så en dag, rett etter at jeg hadde spist middag, kom min kones søskenbarn, bro. Glenn Funk, hjem til oss. Han hadde vært på ekornjakt. Vi begynte å snakke sammen; og på dette tidspunkt vil jeg spørre bro. Glenn om å si med sine egne ord det han sa til meg om bro. Branham hvordan han hadde vært i Afrika, om den lille gutten i Finland og slikt. Og hvordan han fortalte meg at bro. Branham var kommet hjem igjen og skulle ha et møte osv.

BRO. FUNK`S VITNESBYRD

Jeg regnet det virkelig for et privilegium å stå for Herren. Hvis jeg kan ta noe som helst av presset fra bro. Jackson, så la det bli slik. Før jeg ble født, ba min mor om at jeg måtte tjene Herren. Etter at 2. verdenskrig begynte, dro jeg over dit, og i løpet den tidsperioden ga jeg et løfte til Herren; Hvis du bare vil hjelpe meg hjem, så skal jeg tjene deg. Da jeg kom tilbake, begynte jeg å gå på møter i Branham – tabernaklet høsten 1947. Jeg ble imidlertid ikke for involvert i noe før i 1948. Jeg gikk fram til alteret og ble frelst, og døpt i Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse. Ikke lenge etter mottok jeg den Hellige Ånd. Da jeg fikk smake det, ble jeg aldri den samme igjen. Det ga meg lyst til å fortelle andre.

Herren vet hvor uvillig jeg alltid hadde vært. Jeg ville aldri si noe til noen. Noen få år etter at jeg ble frelst, ba bro. Branham meg om å vitne på et Nyttårsmøte. Tror du jeg ville det? Jeg gled ned i stolen

min. Har du et vitnesbyrd broder? Jeg sa: Nei, min herre. Herren dømte meg for det, det er helt sikkert. Så skulle jeg dra ned til min onkel, som var Opals far (Opal er søster Jackson). Og han fortalte meg at bro. Jackson forkynte litt i Metodist – menigheten. Herren la meg det på hjertet rett der at hvis jeg noen gang traff ham, så skulle jeg fortelle ham om Herren, det jeg hadde hørt og sett. Som han sa, så dro jeg ned dit på jakt, og da jeg kom inn igjen, startet vi en konversasjon.

Jeg fortalte bare om det som skjedde ved elven, om at Herren kalte bro. Branham til å forløpe hans andre komme. Så fortalte jeg ham om Afrika. Det var så mye som skjedde over der at det ville ta en time å fortelle det. Fra der til Finland og alt som skjedde der. Jeg fortalte bro. Jackson at jeg hadde hørt noe jeg aldri hadde hørt før i mitt liv. Jeg likte det så godt, så jeg tenkte at han kanskje var interessert i det. Jeg fortalte ham at bro. Branham skulle være i tabernaklet om ikke lenge. Jeg husker ikke hvilken dato det var. Men jeg sa at jeg ville bli glad hvis du dro og hørte ham. Jeg tenkte at hvis han likte å forkynne i Metodist – kirken, så la ham høre denne forkynneren, og se hva han synes om ham. Og vet du hva, bro. Jackson var som meg. Han fikk smake det, og det var så godt at han kom tilbake etter mer. Jeg tenkte at nå levde vi i den tid da vi får vår mat i rett tid. Vi er ett av de mest velsignede folk på denne jord. Den maten er noe du kommer til å trenge. Du kommer til å trenge den maten på den reisen som ligger foran. Jeg tenkte at vi har ikke bare mat i rett tid, men vi er i den nåværende dags sannhet.

Jeg ønsker at bro. Jackson skal vite at jeg verdsetter ham fra dypet av mitt hjerte. Jeg verdsatte bro. Branham, også. Da jeg møtte ham, tenkte jeg at jeg aldri hadde møtt en mann som ham før. Han kunne kalle deg ut fra forsamlingen, fortelle hva som feilte deg, og alle slike ting. En gang kalte han til og med meg ut og fortalte meg om min mor. En annen gang dro han hjem. Min far var alltid nervøs, og en gang ble han så irritert at min mor ikke kunne leve sammen med ham for en stund, så hun dro bort for en uke eller to. Min bror og søster ville sette ham inn, nede på Madison. De snakket ikke med meg, men dro til min mor. Da hun fortalte meg det, vet du hva jeg sa henne? Jeg sa: Jeg vil ikke underskrive papirene for det, men jeg skal fortelle deg

hva jeg skal gjøre? Jeg skal få Guds profet til å komme å be for ham. Da vil han bli bra. Vet du, den kvelden han skulle komme dit ned (bro. Branham hadde det alltid travelt, alltid opptatt), ringte min far tre ganger før vi kom fram og lurte på om vi kom. ”Ja, far, jeg kommer, vent bare en liten stund.” Da han dro ut dit, gikk bro. Branham over til min far og håndhilste. Min far satte seg, og bro. Branham satte seg ved siden av meg. Min far og bro. Branham snakket sammen i en fem ti minutters tid, og sa så: La oss knele ned og be. Vi ba, og min far var frisk etter det. Min bror sa aldri et ord om det. Han var normal på alle måter. All den nervøsiteten forlot ham. Han var ikke irritert etter det. Han og min mor kom godt ut av det med hverandre. Så jeg bare takker Herren for å få leve i denne dag og time, og for at jeg er privilegert å få høre dette ord. Det er ORDET. Da bro. Jackson leste det ordet SLÅ i dette skriftstedet, så betyr det ikke å slå med sine hender. Det betyr ikke å slå med klubbe. Det er bare denne tingen (peker mot tungen), den er en tøylesløs ting. Den er det som fordømmer deg. Du må svare for hvert ord du taler. Jeg bare takker Herren for at det vi hører her inne er Guds ord. Du vet, dette bare kom til meg. Ikke tal onde ord, fordi du må kanskje bli nødt til å spise dem. Når du spiser dem, kan de være bitter. Tal gode ord, og når du spiser dem vil de være søte for din sjel. Så jeg takker Gud for at vi hører Herrens søte ord. (bro. Jackson sier) Takk, bro, Glenn. Må Gud motta all herlighet, ære og tilbedelse.

VÅRT OPPDRAG – VÅR HENSIKT – OG VÅR METODE

Jeg ønsker at folket skal innse at vi tar for oss dette budskapet på grunn av at vi lever sent på tid. Og vi søker å sette sammen noe for at de som mottar kassetene og avisen kan dra fordel av det, og for at de skal forstå at vi ikke bare er et folk som sitter her i enden av Potters Lane og er uvitende om det Gud har gjort i de siste dager. Vi er et folk som har blitt latterliggjort og snakket om på de dårligste måter av bevegelsen i det store og hele. Til tross for det sier jeg likevel ikke disse ting, fordi jeg ønsker at de skal bli latterliggjort eller snakket om. Jeg, som en forkynner, ser på noe som jeg vet Gud har kalt meg til å si noe om, for å hjelpe å holde tingene på rett plass De kan si at jeg har ikke mer rett til å si disse ting enn det de har, men i 26 år har jeg sett hva noen av disse uttalelsene har gjort når menn har samlet dem og satt dem sammen til en egen lære. Jeg har vært vitne til forvirrelsen

det har skapt. Det har forvridd bildet som Bibelen egentlig fremviser. Derfor er jeg av tiden og omstendighetene tvunget til å si disse ting, da jeg er en forkynner, kalt av Gud, av Hans nåde og ikke av mennesker. Og jeg håper det ikke er for sent å hjelpe noen mennesker et eller annet sted.

Jeg ønsker å si at når vi tenker på skolmene, på ugresset, så bare se på tjenesten Billy Graham, Oral Roberts, Bob Schuller og den type mennesker. Alt det der passer rett inn i Verdens Kirkeråd. De forkynner Kristus, men de gjør det uten en åpenbaring om hvordan å få folk tilbake til Bibelens sannhet. De har en historie ut fra Bibelen, de har bare fragmentene av en plan, men det de forkynner vil aldri fullkommengjøre noen brud for Jesus Kristus. De lar det hele gå ut, og det ser ut som de vinner tusenvis av sjeler for Herren, men egentlig gjør de ikke det. De hjelper bare til med å binde sammen alle disse denominelle buntene med klint og ugress, det som Jesus sa skulle bintes sammen ved endenes tid. Husk at det Billy Graham, Bob Schuller, Oral Roberts og den typen sier, har ingen innvirkning på deg og meg. Guds virksomhet må komme nærmere oss enn det de er i stand til å bringe den. Det er derfor vi ser på det Johannes kalte kasteskovlen i Kristi hånd. Det er nemlig ikke kasteskovlen som blåser skolmene ut i haugen. Nei, Selv om det er sant at det på en treskemaskin er vind som bringer det ut dit, så er det en annen del av vinden enn det som blåser over sikten. Det kornet som går over sikten, er vind som må justeres nøyaktig av mannen som vet hvordan maskinen skal opereres. Den vinden løfter klinten, støvet, det materialet du ikke kan behandle med høygafler. Den løfter klinten.

Derfor er det at mange ganger når du kommer sammen med folk, så vil de begynne og snakke, og si: Hva har Herren vist deg? Se, de vil ta deg med til en bok, ta deg med til ditt og datt. Hvis du begynner å lytte og låne ditt øre til dem, så vil ditt sinn om ikke lenge være langt borte fra Bibelen. De tar deg med fra bok til bok til bok. En slik måte setter de det sammen på, for å tjene deres egne hensikter. Det hele blir en kasteskovl i Kristi hånd. Når det gjelder disse andre, så visste Gud at Bob Schuller, Billy Graham og alle av den typen ikke ville vandre i lyset av denne sannhet. Likevel hadde hver eneste en av de menn en mulighet til å kjenne bro. Branham. Hva mer kan du si? Jeg ville ikke

si at de ikke tjener Guds hensikt, for vi vet at ugresset må bntes sammen av noen, og Guds femfoldige tjeneste til Kristi brud er slettes ikke de som skal gjøre den jobben. Vi må forstå at det må finnes instrumenter for å oppfylle alle profetiske skriftsteder, både de positive og de negative. Gud tvinger ikke noen til å oppfylle den negative delen noe mer enn Han tvinger noen til å oppfylle den positive delen. Men ved sin forkunnskap så vet Han hvem som kommer til å gjøre hva, og når de kommer til å gjøre det. Hver eneste en av oss har en del å oppfylle i Guds plan. Derfor har jeg spurt noen spesielle av de eldre menneskene i denne menigheten om å gi noen ord av sitt personlige vitnesbyrd. Jeg ønsker at du skal være i stand til å se Gud i Hans folk. Disse mennesker så og hørte med sine egne øyne og øre, akkurat som Matteus og Johannes og andre som ga oss det Nye Testamentets skrifter. Derfor vil jeg at du skal dra nytte av førstehånds rapporter.

BRO. CREECH'S VITNESBYRD

Jeg har mennesker her sammen med meg som var vitne til bro. Branhams liv og tjeneste lenge før jeg i det hele tatt ble kjent med ham. Vi har en bror her i forsamlingen, bro. Creech, som kjente denne mannen mange år før jeg kom inn i bildet. Denne mannen kjente bro. Branham tilbake i de tidligere dager av hans liv. Gud har i våre hjerter lagt sannheten av det denne mannen sto for. Dette er vår måte å si deg at vi ikke er uvitende om det Gud har gjort. Vi er øyenvitner til akkurat denne sak. Bro. Creech, kom og si det du har på ditt hjerte.

(Bro. Creech)

Jeg regner det for et privilegium å kunne leve i denne dag og time. Jeg trodde aldri jeg noen gang ville få høre en mann som bro. Branham. Mine foreldre var kirkegjengere, men de var denomminelle mennesker. De var gode mennesker, men de hørte ikke det vi har vært privilegert å få høre. Jeg kom til New Albany, og etter jeg hadde vært her en stund, på høsttakkefesten i 1940, dro jeg til min svigermors hjem i Miltown, Indiana. Bro. Branham var der. Det virket som han likte meg allerede fra starten, og jeg likte ham. Han hadde imidlertid

mange problemer. Hans kone hadde gått bort og folkene han holdt sammen med hadde begynt å vende seg mot ham. De prøvde å styre over ham. Det var det de prøvde på. Han hadde ingen. Hans bror døde under flommen i 1937. De var forkynnende brødre. Jeg kjente aldri George, men jeg kjente hans bror. Jeg kjente også hans mor og hans far, men jeg kjente aldri bro. George. Da han gikk bort, hadde bro. Branham ingen å slutte seg sammen med, og han og jeg ble nære venner. Jeg vil aldri glemme da jeg flyttet. Like før jeg flyttet, (jeg flyttet i oktober, og ble kjent med ham i november) kom jeg opp ditt med et smertende magesår. Jeg vet ikke om noen av dere har hatt dem eller ikke, men det er omtrent så smertefullt som noe annet du kan ha. Jeg kom opp til forbønn en gang og han ba for meg. Gud helbredet meg øyeblikkelig. Min kone og jeg hadde bare ett barn tilbake da, og vi spiste hamburgere på veien hjem. Det magesåret plaget meg aldri etter det.

Bro. Branham og jeg var veldig nært knyttet. Vi var sammen nesten hver dag fra da av. På arbeidet kunne jeg kjøre forbi og hente ham, og kjøre ham hit og dit mens han gjorde sitt arbeide: Han inspiserer kraftlinjer for Public Service Company, og så etter problem som kunne avbryte strømforsyningen til kundene. Vi tilbrakte mye tid sammen på den måten.

En annen gang husker jeg at jeg var blitt svært misfornøyd med måten ting ble gjort på i Tabernaklet i bro. Branhams fravær. Når han dro ut for å utføre evangelisk arbeid, ville alle som var igjen der, være sjef. Jeg tror du kan si at jeg syntes det var rett og slett frastøtende. Bro. Branham ville alltid si til meg at den mannen ikke var rett, eller at den og den mannen ikke hørte hjemme her eller der. Og disse ord glemte jeg ikke. Han var en mann som aldri prøvde å fortelle noen hva de skulle gjøre, men var heller en mann som alltid ønsket å hjelpe deg hvis han kunne. Alt det der satt på en måte klistret fast i meg, og det plaget meg, så jeg bestemte meg for at denne type ting ikke var noe for meg. Jeg følte rett og slett at jeg ikke kunne tåle alt det; å gå inn der og vite godt hvordan bro. Branham lærte og hvordan han gjorde sitt beste for å bygge et Guds hus til tross for alt styret. Derfor dro jeg dit, og igjen måtte jeg gå frem til forbønn. Jeg gikk opp til ham, og før jeg i det hele tatt sa noe til ham, så ham meg rett i øynene og

sa;”Broder, Satan har ønsket å sikte deg, men jeg har bedt for deg.” Derfor er jeg her i dag, fordi han ba for meg.

Tiden og årene gikk, og jeg kunne aldri få tingene til å passe helt sammen. Det skjedde ikke før en gang da bro. Jackson forkynte, og åpnet det hele opp for meg. Fra den tid og videre plaget ikke de ting meg mer. Bro. Branham og jeg forble venner. Året han dro til Arizona for siste gang, ba han meg komme opp og spurte meg om jeg kom til å være hjemme. Jeg svarte ; ”Ja” ”Vel, jeg har lyst til å dra ned og snakke litt med deg. Jeg gjør meg klar til å reise.” Så sa han; ”Jeg må få ungene til kirken først, og så kommer jeg. Så må jeg dra tidsnok til å hente dem og kjøre hjem.” Jeg hadde ikke sett ham på en stund, for han hadde vært over i India. Han hadde mange ting å snakke om. Da han kom, sa han igjen at han måtte dra tidsnok til å hente ungene, men tiden bare fløy forbi, og det gikk opp for ham at møtet var slutt. Derfor måtte han ringe kirken å få Billy Paul eller noen annen til å kjøre dem hjem. Han ble i mitt hjem helt til halv tolv om kvelden, og etter det så jeg ham aldri igjen. Før det tidspunkt, etter at jeg ble lei av å fare over alt, visste jeg at det fantes ingen annen som kunne forkynde evangeliet slik som bro. Branham. Du kunne like andre, men du kunne ikke elske deres lære på samme måte som du kunne elske det han lærte. Det var i november 1957 (jeg husket dette som det var i går) at jeg ble kjent med bro. Jackson. Da dro jeg ned til bro. Jacksons menighet, i den gamle bygningen hvor all røyken ville fylle rommet. Vi har også vært venner siden 1957.

Fra dypet av mitt hjerte kan jeg si at jeg setter pris på bro. Jackson. Hvis du kjente bro. Branham, så var bro. Junie (bro. Jackson) og bro. Neville alt han snakket om. Bro. Neville tok seg av Tabernaklet når bro. Branham var bortreist, og Tabernaklet er i en slik ynkelig tilstand i dag nettopp fordi de avsto ham. Jeg tror virkelig bro. Neville døde med et knust hjerte på grunn av måten menneskene der borte behandlet ham. Når det gjelder bro. Jackson, så har Gud gitt ham nok av sin nåde og åpenbaring til å sørge for at vi alle kjemper mot det endelige målet i disse dager. Gud velsigne deg. (bro. Jackson sier) Takk, bro. Creech.

Det er andre som også skal gi sitt vitnesbyrd før vi gjør oss ferdige med dette budskapet. Jeg ønsker nemlig at de som hører kassetene eller får tak i videokassetene, skal vite at vi ikke er her bare for å prøve å sette sammen noe prefabrikkert. Dette er like virkelig som livet selv. Jeg ønsker bare at folk skal vite at det er en gruppe mennesker her som var vitner til noe Gud gjorde i disse siste dager. Gud har ledet dem til å være der de er i dag, og selv om lite er sagt om hva hver enkelt så og hørte, så er de levende vitner.

GUD FORSVARER SANN PROFETI

Når du leser Apostelenes Gjerninger, leser du detaljer om enkelte mennesker i den første menighet. Vel, vi gir deg bare en sjanse til å høre om noen av de ting Gud har gjort siden den tid. Ta Agabus for eksempel. Hans navn blir bare nevnt to ganger i Bibelen, og likevel var han en person som stod opp i et møte og profeterte om fremtiden. En gang om en stor tørke, og igjen om det som skulle skje apostelen Paulus, hvordan jødene i Jerusalem skulle binde ham og så videre. Det står ikke mer om ham, men disse to spesielle hendelsene er nedtegnet, og de gir oss en lite innblikk i hvordan den første tidsalders menighet fungerte. (Ap.gj. 11:28) **En av dem, som hette Agabus, stod opp og varslet ved Ånden at en stor hungersnød skulle komme over hele verden. Den kom da også under Klaudius.** Det ga de troende en sjanse til å se etter tegnene, slik at de ikke skulle bli tatt fullstendig på sengen av det som kom nedover livets vei.

Igjen profeterte Agabus, og denne gangen gjaldt det en spesiell person (Ap.gj. 21:10-11) **Mens vi nå ble der (i huset til evangelisten Filip) i flere dager, kom en profet ved navn Agabus ned fra Judea. Da han kom til oss, tok han Paulus `belte og bandt seg selv på hender og føtter, og han sa: Så sier Den Hellige Ånd: Slik skal jødene i Jerusalem binde den mann som eier dette beltet, og utlevere ham til hedningene.** De har med andre ord forkortet hele nedtegnelsen av forskjellige ting som skjedde, men hvis du og jeg hadde vært der i Antiokia den dagen, så hadde vi vært i stand til å fortelle i detalj hva som skjedde under de samlingene. Han stod antageligvis opp og sa noe slikt som dette: Brødre og søstre, for noen dager siden så jeg i en visjon at en forferdelig tørke og annet ligger foran. Sannsynligvis gav

han flere detaljer om det han så, men likevel var det nok for forfatteren av Apostlenes Gjerninger å bare nevne det slik som han gjorde da han sa at det ble oppfylt i den store romerske keiser Klaudius` dager. Derfor, bare fordi 26 år har kommet og gått siden Guds profetbudbærer til denne tid døde, prøv ikke å redusere viktigheten ved det han ga et **"Så sier Herren"** om. Vi vet alle hva enkelte av de som fulgte ham har gjort med noen av de uttalelsene han kom med, fra et menneskelig følelsmessig standpunkt. Våre menneskelige følelser forplikter ikke Gud til å oppfylle, det vi snakker om, og det vi føler kanskje vil skje. Likevel, hvis Han salver et menneskelig kar til å tale noe ved Ånden, så kan du være sikker på at det kommer til å skje. Bare Gud selv kjenner de forskjellige læresetninger og ting som har blitt fremlagt av forskjellige personer som tok hvert ord bro. Branham ytret etter en spesiell dato, og ga det ut som et **"Så sier Herren."** Tiden selv har vel bevist for mange av oss at ikke hvert ord han talte var et Så sier Herren. Han hadde det samme privilegium å gjøre menneskelige observasjoner om ting som alle andre.

På veggen bak der henger det en avis som ble trykt i april i 1982. Den inneholder et bilde av Willard Collins og Billy Paul, og en artikkel under bildet. Innholdet under bildet handler om det spesielle året de hadde dette møtet ved Parkview High School i Jeffersonville. Artikkelen forteller at ca. tre tusen mennesker var samlet der. Mange hadde kommet i den tro at bro. Branham skulle stå opp fra de døde. Bilder ble tatt av menneskemassen ute på kirkegården ved bro. Branhams grav. Hvorfor skulle jeg ville lese dette for deg? Jeg leser det slettes ikke for å ydmyke noen, men heller for å vise dere hvordan Satan vil bruke noe som er sagt og gjort, og bygge det hele opp til en ånd.

Vær så vennlig og husk hva vårt skriftsted sier om den onde tjener, eller de onde tjenere, for de er mange. De vil si i sitt hjerte: Min Herre dryger med sitt komme. Du har aldri hørt Bob Sculler, Billy Graham, Oral Roberts eller noen av de menn forutsi eller gi deg noen indikasjon på når de trodde Jesus skulle ha kommet, har du? Når Gud da sendte denne mannen vi snakker om, og arbeidet gjennom ham på måten som Han gjorde, og tillot ham å si noen av de ting han sa, så

begynte folket å spekulere på hvem han var. Andre igjen begynte å frembringe tanken om at han var Messias. Noen kunne si at han var Gud forkledd i kjød, eller at han var Ordet og så videre. De fleste av dere har sannsynligvis hørt det hele, så det jeg ønsker å innprente deg, er at alt dette er utført av en Satans ånd, som er utsendt for å skape forvirrelse og disharmoni blant folk som ønsker å vandre med Gud. Djevelen visste at det fantes kjødelig sinnede mennesker som han kunne bruke til å få frem disse ting på en måte som kunne skape kaos blant de som innså det faktum at vi hadde sannelig en ekte Guds profet i vår midte. Jeg ønsker virkelig at du skal gi akt på dett. Grunnen til at de onde tjenerne i det hele tatt har en mulighet til å si at Herren dryger med sitt komme, er at de har innlatt seg på noe de ikke har noe bibelsk grunnlag for, nemlig å fastsette datoer for Hans gjenkomst.

Jeg kommer aldri til å glemme oktober 1968. Bro Branham hadde vært død i nesten tre år. I en annen stat bodde det en spesiell mann, hans kone og sønn, (Jeg visste deres navn og alt) og denne mannen fikk ideen fra noe bro. Branham sa, at hvis Herren ikke hadde kommet innen en spesiell dato, ville han vite at han hadde gått glipp av det, så da skulle han ta et haglegevær og skyte kona og barnet sitt og seg selv i filler. Vel, oktober kom, og Herren hadde ikke kommet (Han har fremdeles ikke kommet), men jeg hørte aldri om at denne mannen hadde skutt av seg hodet med et haglegevær. Kan du ikke se den djevlelske ånden i slike onde tjenere? Min herre dryger med sitt komme. Hvorfor ville noen si det? Rett og slett fordi de har så liten respekt for Guds ord at de er villige til å gå ut over enhver skriftsmessige autoritet og gjøre det som Bibelen så absolutt ikke gir oss noen autoritet til å gjøre. I løpet av kort tid begynte også andre å bestemme datoer, og disse datoer har kommet og gått uten Herrens gjenkomst, men tror du de er villige til å innrømme at de tok feil? Jeg har ikke hørt om en eneste en. Venner, det gjør meg ikke noe å fortelle at de tok feil, og hvis jeg hører om noen andre som gjør det samme som de har gjort, så vil jeg være rask med å fortelle dere at de også tar feil. De hadde fastsatt datoer fra november 1970. så 1971. så 1973. 1977 og enda en i 1982. da visse himmellegemer skulle stå i en bestemt posisjon. Året 1982 skulle bli et år med stor katastrofal urolighet og alt slikt, i hvert fall ifølge noen av de menn. Disse menn

gjorde disse forutsigelser og ingen av dem gikk i oppfyllelse. Hva gjenstår da for dem? Hvorfor gjør disse menn slike ting? Alt på grunn av det faktum at Gud på denne jord hadde en mann som hadde sagt ting han hadde all rett til å si på den måten han gjorde det. Menneskelig spekulasjon er akseptabelt så lenge ingen prøver å gjøre det til noe mer enn det det er. Vi har alle uttrykt våre tanker om ting vi følte var mulig, basert på ting vi ville se foregå i verden. De fleste av oss har imidlertid aldri gått til så drastiske midler som disse onde tjenerne har gjort, når de har kommet med sine uttalelser. Enhver som prøver å ta hvert ord den mannen sa og gjøre det til et Så sier Herren, befinner seg i de onde tjenernes leir. Mannen hadde lov til å si visse ting, men ingen andre hadde rett til å fastsette datoer og ta disse uttalelsene, kalkulere og sette dem sammen til en slags åpenbaring, som om de virkelig hadde noe å fortelle. Derfor er det at datoene deres har kommet og gått, og vi ser fremdeles etter Herrens gjenkomst.

Hans gjenkomst er en sikker ting. Du kan stole på det, men du kan ikke frembringe en dato da det skal skje, særlig ikke når det fremdeles er profetier i Bibelen som må oppfylles før det kan skje. Jeg har allerede fortalt deg hvordan noen til og med på den dag bro. Branham lå på Coats Funeral Home drev på og kalkulerte og fremviste tanken om at han måtte stå opp fra de døde for å fullføre den tjeneste han var ordinert til å gjøre. En forkynner fra bevegelsen kom opp til meg i hallen. Han sa til meg. Bro. Jackson, han må stå opp fra de døde. Jeg sa: Nei, han vil stå opp når opprykkelsen kommer. Han sa: Nei, han må komme før den tid. Jeg sa: Nei, det vil han ikke. Han sa: For mange ting ble etterlatt ugjort. Jeg sa: Gud lot ham gjøre ferdig det han skulle gjøre, og så tok Han ham hjem. Han vil ikke komme tilbake før resten av de hensovede hellige står opp.

Jeg ønsker på dette tidspunkt å si at Branham – familien har aldri offentlig sagt at de tror på bro. Branhams tidlige oppstandelse. I artikkelen som henger bak der, benekter både Billy Paul og Willard Collins at de tror det. Jeg skal lese det som er sagt av journalisten fra Courier Journal. En mann de intervjuet (navnet hans er Miguel Roman fra New York City) sa i går kveld da han stod ved siden av Branhams grav og pyramide - monumentet på Eastern Cemetery, kort vei fra skolen, at jeg har kommet hit i fem år, og jeg vet at han vil kommet

tilbake. Jeg skal fortsette å komme hit hver påske. Ledere av Branhamsekten, en fundamentalistisk gruppe, sier (Legg merke til dette) de ikke går god for eller oppmuntrer oppstandelsens – snakket; (Hør på dette) likevel sier jeg ikke at noen mennesker ikke tror på det, sa Willard Collins, pastor i Branhamtabernaklet i Pen Street. Så, da forfatteren fortsetter, forteller han om en gang da bro. Branham var nede i Illinois i tidligere år osv. Og når han kommer til en konklusjon, går han tilbake og tar opp emnet på tidspunktet til begravelsen og sier følgende: Da 700 mennesker kom til byen for Branham`s begravelse den 11. april, (jeg var der også) snakket pastor Peary Green, som var pastor for et Tucson Arizona-tabernakel som var medlem av Branham-sekten, åpent ut om troen på Branhams oppstandelse. Hele tiden sa de lokale lederne for Branham-sekten gjentatte ganger at de ikke tror på noe av det, og i dag sier Collins at det ikke er sant i det hele tatt, uansett hva du har hørt. Venner, det er uttalelsen Willard Collins kom med tilbake i 1982, men jeg kan ikke høre at noen av dem gjør noe for å ta motet fra de som tror at bro. Branham skal stå opp fra de døde tidligere.

Likevel skal jeg ikke prøve å fortelle deg akkurat hva de tror på, men jeg må si at hvis jeg tror på noe, så vil jeg fortelle deg det rett opp i ansiktet. Jeg har ingen annen grunn. Hvis noen kommer hit og ønsker å skrive en artikkel, og de er fra Courier Journal, New Albany eller Jeffersonville-avisen, så si at de kan komme og snakke med meg. Vi setter navnet vårt på alt Det vi noensinne har trykt eller forkynt, og jeg skammer meg ikke over noe av det. Jeg har ingenting å skjule.

Når vi nå fortsetter med dette budskapet, så vil jeg utfordre hele denne bevegelsen. Ja, det vil bringe masse kritikk, og føre til at mange skudd blir avfyrt, men jeg må si deg at det finnes ingen annen forkynner som var vitne til denne manns tjeneste (og jeg ønsker å si dette så ydmykt som jeg bare kan), som har fasthet nok til å stå imot all dårskapen, og fortelle hva som er rett og hva som er galt. Jeg har ikke millioner av dollar å leke med, slik som noen andre av disse personene har. Jeg har aldri hatt mange penger å bruke i min tjeneste, men jeg har alltid sagt at det Gud gir meg, det vil jeg bruke for å forherlige Ham. Hvis Han derfor i mitt hjerte legger en åpenbaring av noe jeg kan se i Bibelen, så vil jeg forkynne det fra hustakene. Jeg vil aldri komme til deg og

snakke om en hemmelig åpenbaring Gud har gitt meg, og ikke ha mot nok til å offentliggjøre det. Når det gjelder brudemenigheten, så finnes det ingen hemmelige åpenbaringer. Åpenbart sannhet er for hele det sanne Kristi legeme. Det er bare gjemt for kjødelig sinnede mennesker som ikke vet hva de skal gjøre med en åpenbaring.

Jeg innser at det finnes tider da Gud vil si at vi skal vente en liten stund, for tiden er ikke inne ennå, og deretter offentliggjøre det. En ting er imidlertid sikkert, og det er at jeg aldri kommer til å benekte det Gud har latt meg se. Derfor vil jeg utfordre hele denne bevegelsen når vi nå går videre i dette budskapet. Når jeg nærmer meg enden, så er mine avsluttende ord at hvis du tror jeg har feil, og at jeg har vanæret mannens budskap, (det betyr ikke noe hvor du bor, hvilket land du befinner deg i, heller ikke hvilken innflytelse du har), så bygg din plattform, og bygg den høy. Gå så opp på den og fortell verden hvor feil jeg tar. Den dagen du står på plattformen din og din profet kommer tilbake til jord for å fullføre sin gjerning, og for å gjøre det du har sagt han vil gjøre, så kommer jeg også til å være der, og jeg kommer til å be deg om unnskyldning. Men når tiden selv beviser at han ikke kommer tilbake, og din plattform styrter til jorden, så husk; jeg fortalte deg at det ville skje.

Den siste profetien i Bibelen som tar for seg det som vil skje i de siste dager, leser vi i Jesaja 52, vers 8. Merk det i deres bibler. ”Hør! Dine vektere løfter røsten, sammen skal de synge; for de skal se likt når Herren igjen skal komme til Sion.” Du kjenner forkynnere i denne Branhambevegelsen, hvordan de alle har sin egen lille tolkning: Hvis de til og med prøvde å synge i harmoni, så kom det til å bli en av de latterligste sanger du noensinne har hørt. Det ville få hunden til å ule. Det ville være som om mamma sang bass-stemme, og pappa tenor. De er ikke mer i harmoni enn en gjeng med ender som kvakker. De bruker sine penger til å kjøre sine program, til å utnytte, utbre og øve innflytelse. Vi trenger da ikke å gjøre slike ting hvis vi bare vil se tiden an og vandre med Gud på sannhets vei. Jeg takker Gud for den mann jeg så og hørte, for han gjorde denne boken levende for meg. Han viste meg hvordan jeg skulle vandre med Gud.

MER OM GUDS RENSENDE KASTESKOVL I KRISTI HÅND

Jeg ønsker å ta deg litt videre med denne tanken om kasteskovlen i Kristi hånd, og hvordan Han med den vil rense sin lade nøye. Vi ønsker svært gjerne å sende ut et budskap som kan vise enkelte mennesker at det er noen som arbeider i den bevegelsen som sier seg å etterfølge sannhetens budskap, som ble gitt til denne tidsalder av Guds profetbudbærer. Kanskje vi i det minste kan vise deg hvordan du skal se på ting som ble sagt gjennom bro. Branhams tjeneste i tidligere år. Disse er ting jeg vet er sanne, hvis de bare blir forstått på riktig måte.

I posten i går fikk jeg et hefte fra en mann jeg på det tidspunkt aldri hadde hørt om før. Denne mannen gir ut et hefte kalt "Åpenbaringen av de Syv Tordner i Åpenbaringen 10". Etter at jeg så hvordan han brukte et bestemt sitat, tenkte jeg at enhver som tror på det der, vil bli fullstendig avstengt fra det som ble sagt om tordenene her. Igjen må jeg si at vi bruker ikke dette budskapet for å angripe noen, eller for å undergrave noen spesiell, bortsett fra djevelen. Vi ønsker bare å gi deg en mulighet til å høre bro. Branhams budskap fra standpunktet til et folk på jord i dag, som strekker seg ut mot Gud for å få sannhet. De er bare interessert i den åpenbarte sannhet av Guds ord, uansett hvem Gud måtte bruke for å gjøre det kjent for dem. Mennesker som elsker sannheten trenger ikke å høre den fra et opptak av en av bro. Branhams taler. De kan motta den fra enhver som Gud velger å bruke. Derfor, da jeg vet at det fremdeles finnes mennesker i verden i dag som strekker seg ut mot Gud for å få sannhet og virkelighet, og at de kommer til å fortsette å strekke seg og lete helt til de finner det, så gir det meg oppmuntring og en grunn til å gjøre det jeg kan for å hjelpe dem å finne det.

Det er en ynkerdig skam at så mange mennesker opp gjennom årene har misforstått den mann Gud brukte så mektig i dette 20. århundre. De hørte ham forkynne, og likevel tok de så mange ting fullstendig ut av sin sammenheng, uten å vite ut fra skriften hvorfor han sa ting på en spesiell måte. Det er derfor jeg føler at vårt hovedskriftsted, hvor ubetydelig det enn måtte se ut, bærer slik en skarp virkelighet for oss, hvis vi leser det med Den Hellige Ånds syn. Hvem ville for noen år siden tenkt noe mer over et skriftsted som taler om en klok tjener, eller

en ond en? Det finnes mengder av mennesker i dag som tror på bro. Branhams lære og som er representert i mange av de forskjellige budskapene i de trykte heftene, men likevel ser det ut til at de legger svært liten viktighet på den bok han fikk de budskapene fra. Det meste av skriften er ikke en gang interessant for den gruppen, rett og slett fordi deres ide er, at alt de trenger, finnes i de budskapene.

Som jeg har sagt før, hvis de bare kunne innse at det Johannes døperen sa i Matteus 3:12, om kasteskovlen i hånden til den Ene som skulle komme etter ham, er bokstavelig talt de selvsamme utsagn de bruker så mye tid på å piske folk med. Da kunne de kanskje gi akt på et slikt skriftsted som vi bruker i dette budskapet. Johannes sa, ”Kasteskovlen er i Hans hånd, og Han skal nøye rense sin lade.” Forstår du egentlig hva det betyr? Å rense nøye, taler om det faktum at Han skal bringe det ned til den siste lille flekk, og så skal Han fjerne den. Gud kommer til å ha et folk som er så rent gjennom vannbadet i Hans ord og Jesu blod, at de faktisk er gjort klar til å være det brude - folk som skal herske på denne jord i Tusenårsriket. De sitater som er så nøye gjort klar for verdensvid utgivelse, kommer aldri til å produsere en slik brud som Jesus kommer for å hente. Disse sitat – rytterne vil lese Malakias 4:5-6 for å etablere autoritet til den profet de ønsker å tale om, men så vil de forlate Bibelen nesten fullstendig bare for å komme med en serie av sitater. Menn som Peter, Paulus, Jakob, Johannes, Matteus, Markus, Lukas eller noen av de apostoliske fedre ville ikke hatt noe med det å gjøre hvis de kom tilbake.

Jeg skal lese det igjen, bare for å holde det friskt i ditt sinn og på grunn av den tanken jeg ønsker å vise frem for deg. De er dårlige og onde tjenere. Det er rett og slett så enkelt. Det faktum at de gjør sitt beste for å ta hver uttalelse bro. Branham kom med, og pakker dem ned i halsen på enhver som vil lytte til dem, beviser at de er selv uten åpenbaring av det de prøver å lære bort. Du kan nemlig ikke ta to forskjellige uttalelser om samme ting og gi det ut som et **Så sier Herren**. Gud taler ikke med kløvet tunge, slik som mennesket gjerne gjør. Det er selve grunnen til at jeg prøver så hardt å innprente i deg det faktum at Guds sanne tjenere i denne endetid vil alle komme til å ha de samme åpenbaringer fra skriftene. Menigheten i endetiden kunne aldri bli ført til fullkommengjørelse før Gud hadde en universell

tjeneste som alle talte den samme åpenbaring fra skriftene. Å bare ha den sanne åpenbaring tilgjengelig for oss gir oss ingen garanti for at enhver som sier seg å være en forkynner eller lærer av Guds ord, virkelig er ekte. Bro. Branham leverte til denne generasjon et budskap, som sanne menn, ledet av Den Hellige Ånd, kan ta imot og fordøye, og få samme åpenbaring fra. Men innen rammeverket av budskapet fantes det en masse uttalelser som menn uten Den Hellige Ånds ledelse har tatt og brukt til å piske folk med. Innen alt dette har kasteskovlen i Kristi hånd gjort sitt arbeid hele tiden. Disse doble eller motsigende uttalelser har kastet mennesker opp i luften. Og mange av dem lander aldri på den sanne åpenbaring av ordet. De blir rett og slett blåst bort. Guds forutvalgte barn kommer alltid til å lande med to føtter på Guds åpenbarte ord til slutt. Selv om de til tider kan bli kastet hit og dit. Gjennom den prosessen blir derfor Herrens treskeplass nøye rensket. Når mennesker blir fornærmet av sannheten som forkynnes, så er det ikke nødvendig for oss å springe etter dem og hale dem tilbake. På en slik måte arbeider kasteskovlen. Lær deg derfor å være følsom for det Guds Ånd gjør, for da vil du ikke stå i veien for Guds hensikt.

ELIAS` ÅND - BARNAS OG VÅRE FEDRES TRO

La meg lese Malakias`profeti. Den ble profetert av Malakias, fire hundre år før Kristi første komme, og omtalte Elias` ånds tofoldige komme. Den var over Johannes. Vi brakte det ut så klart som det var mulig for meg, og de fleste aksepterer Johannes døperens rolle i dette bildet, uten å si så mye. Det som ser ut til å være vanskelig for mange mennesker å forstå, er det faktum at et eller annet sted i endenes tid ville denne ånd igjen komme over en annen mann. Jeg skal lese alt på dette tidspunkt.

Se, jeg sender dere Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige. Han skal vende fedrenes(det er de gamle jøder, de ortodokse, fariseere, prester og så videre) hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann. De jøder som forlot jødedommen for å gå ut og høre ham, og som senere skulle bli troende og mottakere av det fullbragte verket som skulle gjøres gjennom Jesus Kristus, disse var våre tros fedre. Det er derfor skriften sier at han skulle vende fedrenes

hjerter til barna. Det var fedrene, disse religiøse storkarene, som ble så nysgjerrige: Hva er det som skjer nede ved elven? De sendte skriftlærde, fariseere, eldste, alltid nøkkelmenn i høye posisjoner, til elven for å undersøke. Jeg sier deg, bror og søster, at hvis du vil havne i klammeri med Gud, så bare hør på den typen mennesker en stund. De vil få deg inn i mer trøbbel enn du vil være i stand til å komme ut av særlig raskt. Til å begynne med virker det som om de vet alt, men det meste av tiden vet de svært lite om de egentlige åndelige verdier.

Til elven dro de, for å se etter hva som var grunnen til all oppstandelsen. Da de kom dit, så de at mange fra deres forsamling ble døpt av Johannes, og senere så de dem slå følge med mannen som Johannes ikke følge seg verdig til å døpe. De mennesker som gjorde dette valg, var bestemt til å være barn av de gamle, jødiske ortodokse lærerne og slike. Barna i den første tidsalder, er tofoldig, og er adskilt av et tidsintervall på over 1900 år, men begge faser av det har nå blitt oppfylt. Og vi er den siste generasjon på jord til å få del i godene av Guds salvelse i denne nådens tidshusholdning.

Det vi har sett på hittil, er Johannes` del av Malakias` profeti. Det etterlater den andre delen til å gjelde i denne Laodikeiske menighetstid. Vi er den selvsamme generasjon som Jesus sa: ikke kom til å gå bort, før alle de ting han henviste til, skulle være oppfylt. Og br. Branham oppfylte den andre halvdel av Malakias 4:5-6, for det var hans budskap som vendte hjertene til barna av denne generasjon tilbake til den tro de hadde, de som hørte Johannes og vandret med Jesus. **Og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.** Det måtte skje før denne tidsalder ble avsluttet, for ellers ville det ikke eksistere en slik menighet på jord som Bibelen forteller oss at Jesus kommer tilbake for å hente. Våre hjerter har ikke blitt vendt tilbake til de denominelle biskoper vi har blitt knyttet til. Nei. Det betyr tilbake til de apostoliske kirkefedre som var, de som skrev det Nye Testamentet. For å illustrere det hele, kan vi dele denne boken i to deler og si at den ene delen representerer det Gamle Testamentet, og den andre det Nye Testamente. De ting vi leser i det Nye Testamente er derfor nedtegnelser gjort av den kristne tros fedre. Det Nye Testamente er Guds Ord som inneholder forskriftene for den

nye pakt han gav menneskeheten, den pakt som ble fullkommengjort på Golgata.

Vi finner imidlertid ut av djevelen opp igjennom tidene arbeidet mot denne pakten, og forårsaket at mennesket mistet den sanne forståelse av den. Gud visste at dette ville skje, og Han hadde allerede en plan for restaureringen av det, og Han hadde også annonsert det i den Gamle Pakts skrifter. Hver gang djevelen kunne få mennesker til å miste forståelsen av et spesielt skrifts poeng, så ville han alltid sette inn en erstatning i form av en eller annen tradisjon for å ta plassen til det som gikk tapt. Det er grunnen til at vi nesten ikke kan finne noen av det Nye Testamentets sannheter i den Romersk – katolske kirkes læresetninger. Derfor, da vi vet at den katolske kirke gjennom århundrene fjernet åpenbaringen av Guds ord, så burde det hjelpe oss til å forstå hvorfor den Protestantiske kirke aldri kan lære bort bibelsk lære slik som våre apostoliske forfedre gjorde det. Den protestantiske kirke er faktisk datter til det gamle moderkirkesystemet, og den oppstod gjennom reformasjonen, i utgangen av den mørke tidsalder. Gud ga ikke det hele tilbake til noen spesiell protestantiske bevegelse. Når Gud delte med hver enkelt bevegelse, så gav Han dem en sannhet. Ikke hele sannheten, men en slik sannhet som Luther mottok, at den rettferdige skal leve ved tro. Calvin og John Knox mottok åpenbaringen om evig sikkerhet og forutvelgelse. Så kommer vi til John Wesley og helliggjørelsen, og det hele kommer rett ut fra de samme skrifter som djevelen har forvridd i 1500 år.

Jeg tenkte mye på John Wesley i dag. John Wesley var i den anglikanske kirke, som hadde brutt med den romerskkatolske kirke noen hundreår før den tid. Da Gud delte med John Wesley og han begynte å se læren om helliggjørelsen i skriftene, så var det en sannhet som hadde vært der hele tiden. Han dro tilbake tiden gamle kirken der hans far brukte å preke. Han banket på døren, og da pastoren kom, spurte han ham om han kunne få tale til forsamlingen den morgenen. Den pastoren hadde allerede hørt om John`s ”nye” åpenbaring og de ting han hadde forkynt til kullgruve-arbeiderne, så han var ikke overlykkelig over å se ham. Ordene som ble sagt, var: ”Vi vil ikke ha noe å gjøre med den læren din her på dette sted.” Døren ble slengt igjen i ansiktet på ham. Han gikk ut på kirkegården hvor hans far var

begravd, gikk opp på farens gravsten, så opp mot himmelen og sa: ”Hele verden skal være mitt sogn.” På hesteryggen red de, han og George Whitefield, og de forkynte det Gud hadde åpenbart dem. De dro gjennom gruvebyene, landsbyene, og overalt der hvor det fantes ører som hørte. De forkynte hardt, og en vekkelse brøt ut i England. George Whitefield var mannen som brakte metodistenes evangelium til den nye verden. Det ble plukket opp av en annen mann, Asbury var hans navn. Det er ham Asbury College er oppkalt etter. Like ved Asheville i Nord-Karolina, når du kommer ut mot Cherokee-reservatet, er det ved siden av veien et minnesmerke tillagt ham. Det forteller om hvordan han red på muldyr og forkynte evangeliet, fra det sted og videre nedover Appalasje. Vi vet at det var åpenbaringen John Wesley i England hadde forkynt i landsbyene og gruvebyene og ute på landet.

Husk at det er derfor jeg sa at sannheten alltid har blitt konfrontert med konflikter. Når du tror at det er noe som folk enkelt vil ta i mot, så gjør de det ikke. Mennesker er meget rart oppbygd når du tenker på det. Det er en veldig spesiell skapning. De fleste av dem vil bare ha nok religion til å få en viss trygghetsfølelse, og bryr seg ikke så mye om de hører det på den måten Gud hadde i hensikt at det skulle høres. Bare så lenge de føler seg vel...resten av det som er skrevet i skriftene kan bare seile rett forbi.

Uansett hva tidligere generasjoner har gjort med Guds ord, så må det her i avslutningen av denne tidsalder finne et folk som har ører til å høre den sanne åpenbaring av skriftene, som mennesker har kjempet for i tidligere generasjoner. De må også være et folk som er villig til å leve et liv som passer, rede og villig til å la Guds Ånd lede dem, selv om det medfører forfølgelse fra andre religiøse grupperinger. Sannheten har aldri vært populær blant de store masser av religiøse mennesker. Gjennom reformasjonen restaurerte Gud mer eller mindre én stor sannhet fra Bibelen i gangen, men her i endenes tid innser vi at vi ikke kan stoppe med bare en liten ting. Vi er nødt til å gå hele veien med Gud. Denne mann ble sendt i vår tids generasjon for å gjøre en bestemt ting – å vende hjertene til endetidens troende barn tilbake til forståelsen av det deres apostoliske fedre lærte. Disse mennesker har

da et kall fra Gud om å motta den fullstendige åpenbaring av sannheten som bruden må ha for å kunne kle seg rett for sin Brudgom.

Når det gjelder bro Branhams tjeneste, så var hvert eneste budskap han noensinne talte, tatt rett fra kun én kilde, Den Hellige Bibel. Derfor, om det er denne bok, boken om de syv segl, eller bøker av samme natur (og det finnes hundrevis), så var hans egen Bibel hovedkilden for hvert emne han behandlet. Ikke noe av det han forkynte på de noen – og tredve år hans tjeneste varte, var sagt eller forkynt med den hensikt å gi deg og meg en annen Bibel. Når han forkynte noe, og forkynte det som sannhet, så var det derfor han neste søndag ikke tok med seg en kopi av sine egne budskap for å tale ut ifra. Han tok alltid med seg denne. (BIBELEN) Det er merkelig hvordan han på de år kunne få tusen, elleve eller tolv hundre budskap ut fra denne Bibel (og hvis han var her, ville han fremdeles ha forkynt ut fra den).

Når da Gud tok ham bort fra vår midte, så begynte imidlertid hans etterfølgere å proklamere at sannheten var restaurert. Vi trenger ikke lenger Bibelen. Det er derfor jeg gjentatte ganger har sagt at det er en ting å ha hørt hva mannen sa, lydlig sett. Men hvis du og jeg ikke har Den Hellige Ånd iboende i oss, slik at den kan lede oss og åpne våre åndelige øre, så kan vi ha hørt feil. Å høre feil er ingen skam, hvis vi kan korrigeres. Hvis vi derimot hører det feil, og ikke kan korrigeres, så er vi ni av ti ganger bestemt til å fare vill og gå helt glipp av poenget. Det er dette jeg prøver mitt beste på å gjøre, å vise folk hvorfor denne profeten kom, hvorfor det er viktig for oss å forstå hensikten med hans komme, og hvordan vi skal analysere det han forkynte, sa, og lærte bort. Det er viktig å se etter om det han sa, var utformet for å lede oss tilbake til skriftene, som var det Elias skulle gjøre. Jeg garanterer deg at han forkynte nok til å lede ethvert sant Guds barn tilbake til Bibelen, men Gud tillot ham også å si nok til å blåse all klinten bort fra Hans gode hvete(Kristi brud).

Bevegelsen er i det store og hele uenig i Efeserne 4. Du vet hva Efeserne 4 handler om, den femfoldige tjeneste. Apostelen Paulus sa at den var der for å fullkommengjøre de hellige. (Efeserne 4:11-13)
Han er det som gav noen til apostler, noen til profeter, noen til

evangelister, noen til hyrder og lærere, for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjering, til oppbyggelse av Kirsti legeme, inntil vi alle når fram til enhet i tro på (HVEM?) Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde. De er overalt på veien, over hele landet, rundt om i verden, og forteller til enhver som vil høre på dem at Gud oppfylte Malakias 4. Det gjorde Han virkelig. Jeg er så visst ikke uenig i det. Vi må imidlertid forstå at hvis mannens budskap var ordinert av Gud til å vise deg og meg tilbake til troen våre apostoliske pinsefedre hadde, så er det sannelig ikke mannen William Branham som skal ta disse restituerte sannheter, fullkommengjøre menigheten, og føre henne til den endelige tilstand av enhet hun må være i, før Herrens gjenkomst. Det kommer til å være tjenesten talt om i Efeserne 4, som kommer til å ta det Gud brukte William Branham til å restituere til oss, og lede menigheten resten av veien.

Bro. Branhams tjeneste var faktisk bestemt til å ta de forskjellige sannheter de menn Gud brukte, gjennom det reformasjonen stod for, og presentere den komplette pakken for endetidens menighet. Akkurat det gjorde han også. Det er den eneste skriftsmessige tjeneste som er etablert av Guds ord for denne tid, og det kommer absolutt til å være det Gud skal bruke til å fullkommengjøre menigheten. En annen ting er at det kunne ikke eksistere en "Efeserne 4" – tjeneste før etter at det først hadde vært en "Malakias 4" – tjeneste. Gud har utarbeidet det hele på en fullkommen måte. Vi må bare finne ut hvordan vi skal gå med Hans Ånds bevegelse, for å bli ført til fullkommengjørelse.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*

5. *Daniels 70 uker.* 3.
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart.* 1.
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart.* 2.
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster.* 1.
13. *De syv tordenrøster.* 2.
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side.* 1.
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side.* 2.
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse.* 1.
20. *Guddommelig helbredelse.* 2.
21. *Guddommelig helbredelse.* 3.
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt.* 1.
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt.* 2.
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt.* 3.
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen* 12.
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring.* 1.
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring.* 2.
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid.* 1.
36. *Mat i rette tid.* 2.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."